

08.10.2013. u 12.15 h - Cetinje

PREDŠEDNIK RANKO KRIVOKAPIĆ:

Poštovani poslanici 25. saziva Skupštine Crne Gore, otvaramo prvu šednicu drugog redovnog jesenjeg zasijedanja u 2013. godini.

Kao što znate, dobrom tradicijom i ustavnim odredbama, naše prve šednice počinju s proljeća i jeseni na Cetinju i dobili ste predloženi dnevni red.

Na Kolegijumu predsjednika Skupštine pokušavamo i pokušali smo da dođemo do izmjena Poslovnika u dijelu novih ustavnih odredbi o izboru sudske i tužilačke vlasti, tužilačkog sistema, nije vlast, ali tužilačkog dijela izvršne vlasti, i za to u predlogu dnevnog reda imate dvije odluke. Jedna je koju su podržali predstavnici pet klubova, i druga koju su podržali predstavnici dva kluba poslanika. U drugom slučaju su samo SNP i DPS, a svi ostali su u prvom slučaju, imamo sedam klubova tako da su svi ostali u prvom slučaju.

Naravno, dobra praksa je da se poslovnik mijenja konsenzusom. Velika tradicija ovog parlamenta je da je u julu, znači nepuna dva mjeseca poslije referendumu, uspio konsenzusom da usvoji Poslovnik. To je bio veliki znak zrelosti i vlasti i opozicije, i na tome još jedanput treba da gradimo sve naše buduće zajedničke odluke o nespornom redom među nama. Ovaj put smo došli do te razlike i mjera mogućeg dogovora je bila da napravimo izuzetak u cilju većeg cilja. Veći cilj je da pokušamo doći do odluke kako Parlament obavlja svoju sada već ustavnu dužnost i zakonsku dužnost izbora 12 predstavnika, reklo bi se, pravosudne vlasti u Crnoj Gori, i za to imamo tu izmjenu da će biti dvije odluke o kojima ćemo glasati, a biće jedna tačka dnevnog reda, po dogovoru je da to bude prva tačka dnevnog reda.

Takođe, Vlada je predložila Predlog zakona o potvrđivanju sporazuma između Vlade Crne Gore i Vlade Narodne Republike Kine o unapređenju saradnje o izgradnji infrastrukture, po skraćenom postupku. Nije bilo spora oko tog akta, i za to smo se dogovorili, za to što je bio nesporan da ga uvrstimo u dnevni red, kao ratifikaciju, kao osnovnu ratifikaciju za dalje pregovore oko auto puta, ali ćete čuti ministra, ako to odradimo.

I takođe jedna tačka koja nije bila sporna na našim radnim tijelima, Izmjene Zakona o visokom obrazovanju, to je produžavanje onog roka po starom obrazovanju na fakultetima, još jedno produžavanje, ali neđe nije sporno da onima koji hoće da uče da im to omogućimo još jedanput, sa nekim mogućim krajem, nadam se.

Možemo li ovakav dnevni red da stavimo na glasanje? Hvala vam.

Stavljam na glasanje predloženi dnevni red sa dopunama i modalitetima koje sam naveo oko dvije odluke oko izmjene Poslovnika.

Mogu li konstatovati da smo usvojili predloženi dnevni red ili glasamo elektronski, imamo elektroniku? Imate elektroniku pa probajte da je koristimo.

Hvala vam, kolegice i kolege. Glasalo je 49 poslanika, 48 za, nije bilo protiv, jedan je bio uzdržan. U ovoj grafici jedan narandžasti je bio uzdržan.

Upozoren sam da konstatujem ostavku kolege Miljanića na člana Odbora za antikorupciju u Skupštini Crne Gore, pa konstatujem njegovu ostavku u Odboru za antikorupciju.

Prije prelaska na dnevni red imali smo zapisnike sa sedmog i osmog vanrednog zasijedanja, ako nema nekih prigovora, možemo li ih usvojiti? Hvala vam.

Idemo po dogovoru, na dnevni red, sa željom da otvorimo prvo **izmjene i dopune Poslovnika**. Imamo dvije odluke, razlikuju se samo u

jednom dijelu te dvije odluke. Mislim da je kolega Kaluđerović najavio neke dodatne ispravke koje bi trebali da uradimo, ali za sada se razlikuju samo u dijelu nadležnosti odbora. U jednom slučaju je nadležan Ustavni odbor, u cjelini za ove tri oblasti, Ustavni sud, Sudski savjet i tužioca, a u drugom je to podijeljena nadležnost između Ustavnog odbora i Odbora za politički sistem, pravosuđe i upravu.

Dileme su bile u sljedećim sferama: Kod zastupnika prvog rješenja Ustavni odbor je dio dogovora koji smo imali na Ustavnom odboru, tokom rada na Ustavnom odboru, do posljednjih varijanti Ustava, to je stajalo u tekstu, da će to raditi Ustavni odbor, kao dio političkog dogovora. Naravno, poštujući konzistentnost teksta Ustava Crne Gore, đe se ne navode drugi odbori u tekstu Ustava, to je izbrisano, ali to je dio političkog dogovora koji je bio trajan do same konačne verzije Ustava Crne Gore, odnosno predloga 16 amandmana. Naravno, vrijeme donosi razmišljanja i promjene. Riječ promjene u našim jezicima je uvijek neki simbol za bolje, ali istorija će nas naučiti da promjena uvijek ne znači na bolje, tako da dilema je bila da li to treba izvršiti disperziju na ostale odbore, po nekim osnovnim nadležnostima, neke presedane već imamo u našem parlamentu, Odbor za odbranu i bezbjednost, i već ta disperzija postoji, negdje na duži rok nije bilo spora da to možda treba uraditi. Na duži rok to treba uraditi i to nije bilo sporno da, kao parlament, moramo ući u taj dio reformi. A ono što je bila želja i dilema, upravo je to da li u ovoj prvoj fazi kada je odgovornost na Parlamentu da brzo doprinese konstituisanju sudske i tužilačke organizacije, to uradi koncentrisanim jednim odborom koji se samo time bavi, jer nema drugih nadležnosti, ili je to odmah sad izvršiti disperziju nadležnosti i imati dva odbora koji bi se time bavili, i u toj sferi, ako sam negdje prezentirao, bez argumenata su stavovi dvije grupe predlagača. Suštinski, kao što vidite,

razlika nije velika, ali je u ovom trenutku egzistirajuća. Pod pritiskom vremena, morali smo ići u proces odlučivanja. Mislim da smo ostavili još malo vremena da smo mogli naći uz argumentaciju i veći stepen saglasnosti. U suštini saglasnost postoji oko Ustavnog odbora za Ustavni sud. Ostala je diversifikacija oko Sudskog savjeta i Vrhovnog državnog tužioca, ali u suštini oko jedne teme smo već napravili zajednički korak, to je Ustavni sud, to je u obje odluke isto. Razlika nastaje oko Sudskog savjeta i Tužioca, nadležnosti odbora.

Žalja je bila da ne vodimo raspravu veću, osim ako neko ima, kao što sam čuo kolega Kaluđerović, i koristan predlog da popravimo tekst da bismo ga usaglasili sa zakonom, a da onda, ako možemo da odlučujemo. Sad ima smo 49 poslanika u sali, vidio sam kod glasanja, ako ne da vidimo koji su to drugi modaliteti da što prije donesemo odluke. Jednu odluku u dvije varijante, u suštini jednu odluku da donesemo.

Evo, pokušao sam da prenesem to što je bio osnov rasprave na Kolegijumu, naravno ne sprečavajući ikoga da doda što misli, po jedan u ime koluba, ako ima želju, i da otvorimo raspravu o ove dvije odluke koje se razlikuju samo u toj jednoj stvari, u raspodjeli između Ustavnog i Odbora za politički sistem, pravosuđe i upravu, u dijelu Sudskog savjeta i Tužilaštva. Odluka oko Ustavnog suda je identična.

Izvolite.

Ko želi u ime klubova ili u ime predlagača da se obrati?

Diskusija, izvolite, znam da je bilo prigovora o usklađenosti sa zakonom, mislim da je to vrlo korisno da te čujemo da bi te greške ispravili. Izvolite.

VELIZAR KALUĐEROVIĆ:

Hvala vam, gospodine predsjedniče.

Moja ključna primjedba, nakon što sam pogledao tekst, i jednu i drugu verziju Predloga odluke o izmjenama i dopunama Poslovnika Skupštine, što nije obuhvaćeno pitanje i nije uređeno pitanje izbora četiri člana Tužilačkog savjeta iz reda uglednih pravnika.

Podsjećam, mi smo izmjenama i dopunama Zakona o državnom tužilaštvu, takođe definisali da četiri člana Tužilačkog savjeta iz reda uglednih pravnika bira Skupština Crne Gore, kada ih bira Skupština, poslovnička je obaveza da se uredi pitanje koje radno tijelo i po kojoj proceduri predlaže kandidata za članove Tužilačkog savjeta iz reda uglednih pravnika, i u tom dijelu mislim da se mora dopuniti Predlog odluke. I takođe, mislim da nismo dovoljno jasno uredili pitanje kod izbora sudija Ustavnog suda, članova Sudskog savjeta, iz reda uglednih pravnika i Vrhovnog državnog tužioca. Dakle, ponuđene norme nagovještavaju da u okviru jedinstvene rasprave se završava postupak njihovog izbora, a ja podsjećam da smo usvojenim amandmanima na Ustav definisali, da ako nema dvotrećinske većine kod izbora i sudija Ustavnog suda, i članova Sudskog savjeta, i Vrhovnog državnog tužioca, kada se ide sa dvotrećinske na tročetvrtinsku većinu da se mora obezbijediti onaj vremenski vakuum od najmanje 30 dana. Čini mi se da se to mora malo jasnije nego što je u tekstu predloga odluke to uređeno takođe urediti. Da ne ulazimo u kvalitet predloga što je nadležnost kojeg odbora, u jednom trenutku je i bilo formulacija da je utvrđivanje predloga i kada je u pitanju izbor i sudija Ustavnog suda i kandidata za članove sudskog Savjeta u nadležnosti Ustavnog odbora, kasnije se od toga odustalo i prihvatila se formulacija nadležno radno tijelo. Dakle, ostavljeno je da to uredimo Poslovníkom, a vidimo da nažalost nije

usaglašen taj predlog. Ja se ovdje neću svrstavati nego ćemo kao Klub poslanika se odnijeti prema ovom pitanju.

PREDŠEDNIK RANKO KRIVOKAPIĆ:

Hvala, kolega Kaluđeroviću, na popravkama, ako tako mogu reći.

Da li se još neko javlja?

Znam da to Odbor još raspravlja, a vidim i ove propuste koje su napravili u skladu sa Zakonom, radili smo to i prije i neđe u sali je 49 poslanika nedovoljno za 41 u svakoj varijanti koji god bude predlog tu 41 nemamo jer vidim da nema ni jedna grupacija 41 da bi izglasali svoj stav, ako tako mogu reći.

Mi možemo sutra nastaviti u Podgorici ovu raspravu o Poslovniku, čuli smo osnovne argumente, dati priliku još jedanput kolegama da se sastane, da pokušamo da približimo stavove, pošto čujemo stavove Odbora za pravosuđe, upravu i politički sistem, a čućemo i njih, u međuvremenu oni rade, tako da ćemo čuti i njihove stavove do sutra, da sutra samo tu tačku ostavimo za Podgoricu, a danas završimo sve ostale tačke ovđe.

Možemo li tako?

Hvala vam.

Prelazimo na sljedeće tačke dnevnog reda.

Sutra ćemo u 13 h zakazati nastavak Skupštine.

Idemo na konvencije, to nam lakše ide, jer je an blok, ne možemo da ih mijenjamo, možemo da ih prihvatimo ili odbacimo.

Predlog zakona o potvrđivanju Konvencije o smanjenju broja lica bez državljanstva.

Predstavници Ministarstva su tu, izvjestioci odbora su kolega Aprcović u ime Zakonodavnog i Goran Danilović u ime Odbora za međunarodne odnose i iseljenike.

Hvala vam.

Da li neko želi riječ?

Poslanik Đukanović. Izvolite.

MILUTIN ĐUKANOVIĆ:

Uvaženo predsjedništvo, dame i gospodo, poštovani građani Crne Gore,

Pred nama se danas nalazi Zakon o potvrđivanju Konvencije o smanjenju broja lica bez državljanstva. Ova konvencija je sačinjena u Ujedinjenim nacijama 30.avgusta 1961.godine i do sada je ovu konvenciju potpisalo preko 20 evropskih zemalja. Znači, već tada su zemlje vodile računa, odnosno države vodile računa o tome da postoji problem državljanstva u određenim zemljama.

Demokratski front će podržati ratifikaciju ove Konvencije jer to je značajan iskorak ovog Parlamenta, ali da se ne misli da je problem državljanstva u Crnoj Gori riješen, ako se ratifikuje ova konvencija. Duh konvencije je suštinski temeljen na tome da se spriječi apartidnost određenih lica, odnosno građana određenih država. Apartidnost znači da pojedinci mogu da ostanu bez državljanstva bilo koje države, ali još provejava duh u Konvenciji da se postupak dobijanja državljanstva relaksira odnosno da države budu fleksibilnije prilikom donošenja Zakona o državljanstvu. Na žalost, u Crnoj Gori, nije takav slučaj. Konvencija će samo malo da popravi stanje u Crnoj Gori što se tiče dobijanja državljanstva. Mi smo danas svjedoci da veliki broj građana Crne Gore ima problem da dobije

državljanstvo Crne Gore. Ali vlast uporno neće to da riješi, jednostavno određeni broj građana drži zatočenicima i ljudima maltene bez prava koja mogu da ostvare u Crnoj Gori. Pogotovu je problematičan slučaj kad neko želi da dobije državljanstvo Crne Gore, bez obzira što ispuni značajne kriterijume koji nijesu ni malo laki traži se od građanina da mora da se odrekne državljanstva države čije je državljanstvo ranije imao. Mislim da to značajno otežava položaj građana Crne Gore i da ne mogu da ostvare svoja prava. Zamislite slučaj, imamo osobe, koje 30 godina žive i rade u Crnoj Gori i sva svoja prava ostvaruju u Crnoj Gori prava naravno uskraćena ostvaruju u Crnoj Gori, ali rodili su se ili u Hrvatskoj ili u Srbiji. I sad Crna Gora od tih ljudi traži da se odreknu državljanstva države u kojoj su se rodili, zbog čega bi to smetalo Crnoj Gori, zar Crna Gora preko tih ljudi ne treba da izgrađuje bolje odnose sa svojim susjedima.

Takođe, imamo slučajeve da je neko rođen u Crnoj Gori, a da je svoj životni vijek proveo u nekoj drugoj državi i stekao državljanstvo te druge države i on naravno na osnovu tog državljanstva ostvario značajna prava u toj drugoj državi. I sad, završio je svoj radni vijek, želi da nastavi da živi i na kraju da umre u Crnoj Gori, Crna Gora neće da mu dodijeli državljanstvo Crne Gore, bez obzira što je rođen u Crnoj Gori i neće da mu dodijeli to državljanstvo, nego traži od njega da se on odrekne državljanstva države u kojoj je radio i ostvario značajna prava. Ja ovo ističem zbog toga što će pred vama vrlo brzo da se nađe Zakon o crnogorskom državljanstvu. I mi mislimo da bi bilo veoma korektno da Crna Gora pokaže razumijevanje u odnosu na dobijanje crnogorskog državljanstva. Znate da crnogorski zakon o državljanstvu nazivaju zakonom za sprečavanje dobijanja crnogorskog državljanstva. Ja sad neću da otvaram temu kako se administracija odnosi prema pojedinim građanima koji traže crnogorsko državljanstvo. Ali, na

radnoj grupi smo konstatovali da administracija ne tumači ni ovaj loši zakon na korektan način. Znači, imamo zakon koji je restriktivan i imamo administraciju koja je još restriktivnija i prema tome građani koji su svoju sudbinu vezali za Crnu Goru koji ovdje žive i rade nalaze se pred velikim problemom. I apelujem na ovaj Parlament da kad dođe ovaj Zakon o crnogorskom državljanstvu pokažu razumijevanje i da riješimo probleme naših građana, jer svjedoci smo svakog dana da ti problemi uopšte nijesu mali.

Zahvaljujem na pažnji.

PREDŠEDNIK RANKO KRIVOKAPIĆ:

Hvala, kolega Đukanoviću

Kolega Popoviću, izvolite.

ANDRIJA POPOVIĆ:

Poštovana Skupštino, uvažene građanke i građani Crne Gore i crnogorske dijaspore,

Oni među nama koji su državljani neke države obično uzimaju zdravo za gotovo prava i obaveze koje im državljanstvo dodjeluje. Većina nas može da upiše svoju decu u školu, da traži ljekarsku pomoć kad smo bolesni da traži posao kad treba i da glasa na izborima za predstavnike organa vlasti. Mi osjećamo da učestvujemo u životu zemlje u kojoj živimo. Imamo duboki osjećaj pripadnosti nečemu što predstavlja nešto više od nas samih kao pojedinaca. Ali, kakav život vode ljudi koji nemaju nacionalnost koji su bez državljanstva. Čovjek koji ne posjeduje državljanstvo ne može se upisati u birački spisak u državi u kojoj živi, ne može zatražiti putnu ispravu, ne može prijaviti sklapanje braka. U nekim slučajevima, pojedinci koji nemaju

državljanstvo, a nalaze se izvan svoje zemlje porijekla ili zemlje prethodnog uobičajenog boravka, mogu biti pritvoreni na duže vrijeme, ako te države odbiju da im odobre ponovni ulazak na njihove teritorije. Čak i najosnovnija prava, prava na obrazovanje, zdravstvenu zaštitu i zaposlenje često se uskraćuju pojedincima koji ne mogu dokazati pravnu vezu sa nekom državom.

Anketa o apatridiji koju je sproveo UNHCR u 2003. godini, potvrđuje da nijedan dio svijeta nije lišen problema koji dovode do apatridije. Međutim, ne zna se koliko ima apatrida u svijetu. Države često nijesu voljne ili nijesu u mogućnosti da obezbijede tačne podatke samo neke države imaju mehanizme za registrovanje lica bez državljanstva. Zaista, od država se decidno ne traži da prijave broj lica bez državljanstva koja žive na njihovim teritorijama. UNHCR procjenjuje da širom svijeta žive milioni ljudi koji nemaju efektivno državljanstvo. Apatridija koja je prvi put priznata kao globalni problem u prvoj polovini 20. vijeka može proizaći iz međudržavnih nesuglasica oko pravnog identiteta pojedinaca iz državne sukcesije, produžene marginalizacije pojedinih grupa unutar društva ili oduzimanja državljanstva pojedincima ili grupama.

Apatridija je obično povezana sa periodima dubokih promjena u međunarodnim odnosima. Mijenjanje međunarodnih granica, manipulisanje političkim sistemima od strane nacionalnih vođa, sa ciljem postizanja sumnjivih političkih ciljeva odnosno odbijanje ili oduzimanje državljanstva da bi se isključile i marginalizovale nepopularne rasne, religijske i etničke manjine prouzrokovale su apatridiju u svim djelovima svijeta. U posljednjih 20 godina sve više ljudi gubi državljanstvo ili ne uspijeva da stekne efektivno državljanstvo. Ako se dozvoli da se ovakve situacije nastave, sve dublji osjećaj obespravljenosti među takvim stanovništvom može na kraju dovesti

do raseljavanja. Kada nekome oduzmete državljanstvo to je kao da mu oduzmete njegovu svjetovnost, to je kao povratak u divljinu u svojstvo pećinskih ljudi ili divljaka. Čovjek koji nije ništa drugo nego čovjek gubi upravo one karakteristike koje omogućavaju drugim ljudima da prema njemu postupaju kao prema drugom ljudskom biću.

Oni bi mogli da žive ili da umru a da ne ostave nikakav trag i da ništa ne doprinesu zajedničkom svijetu. To je rekla Hana Arant Porijeklo totalitarizma. Međunarodno pravo daje državama široko diskreciono pravo sa kojim mogu da definišu njihov početni državljanski korpus, te uslove za sticanje, gubljenje i zadržavanje državljanstva. Međutim, principi ljudskih prava koji su razvijeni tokom 20. vijeka limitiraju ovu njihovu slobodu ako ona dovodi do apatridije odnosno ako se primjenjuje na diskriminiraju način.

UNHCR nudi pozitivne primjere kako se mogu razriješiti produžene situacije apatridije zahvaljujući političkoj volji predmetnih država, angažovanju građanskog društva i pomoći koju pruža međunarodna zajednica. Ova pozitivna iskustva pokazuju da kada vlade, društvo, međunarodna zajednica rade zajedno, lica bez državljanstva konačno mogu uživati pravo da imaju prava.

PREDŠEDNIK RANKO KRIVOKAPIĆ:

Zahvaljujem, kolega Popoviću.

Da li se još neko javlja za riječ?

Ako ne, možemo li jednoglasno podržati konvenciju, jer nam treba 41. Možemo li da ne čekamo ostale kolege?

Stavljam na glasanje Predlog konvencije o smanjuju broja lica bez državljanstva. Hvala vam.

Poštovane kolege i kolegice, glasalo je 60 poslanika, svih 60 su za. Konstatujem da smo donijeli zakon o potvrđivanju konvencije.

Idemo dalje. Imamo **Predlog zakona o potvrđivanju sporazuma između Vlade Crne Gore i Vlade Republike Srbije o readmisiji (vraćanje i prihvatanje) lica čiji je ulazak ili boravak nezakonit sa protokolom o sprovođenju sporazuma.**

Otvaram objedinjenu raspravu ove dvije konvencije istog sadržaja različitih pravnih subjekata.

Da li neko želi riječ?

Stavljam na glasanje.

Regulisanje položaja tih lica. Stavljam na glasanje prvi Predlog o sporazumu između Vlade Crne Gore i Vlade Srbije o readmisiji.

Za, protiv, uzdržani?

Hvala vam. Glasalo je 63 poslanika, svi su bili za. Konstatujem da smo usvojili Predlog zakona o potvrđivanju sporazuma između Vlade Crne Gore i Vlade Republike Srbije o readmisiji, vraćanju i prihvatanju lica čiji ulazak ili boravak nezakonit sa protokolom o sprovođenju sporazuma.

Stavljam Predlog zakona o potvrđivanju sporazuma između Vlade Crne Gore i Vlade Republike Turske o readmisiji, vraćanje i prihvatanje lica čiji je ulazak ili boravak nezakonit.

Izvolite, za, protiv, uzdržani?

Hvala vam, poštovane kolege. Glasalo je 60 poslanika, svih 60 za.

Konstatujem da smo i ovaj predlog zakona usvojili, o potvrđivanju sporazuma.

Idemo na **Predlog zakona o potvrđivanju sporazuma između Vlade Crne Gore i Vlade Makedonije o saradnji i uzajamnoj pomoći u carinskim pitanjima.**

Izvolite, otvaram raspravu.

Stavljam na glasanje predlog zakona o potvrđivanju sporazuma između Vlade Crne Gore i Vlade Makedonije o saradnji i uzajamnoj pomoći u carinskim pitanjima.

Izvolite.

Hvala vam. Glasao je 61 poslanik, svih 61 za. Konstatujem da smo utvrdili ovaj predlog zakona.

Idemo na **Predlog zakona o potvrđivanju ugovora između Vlade Crne Gore i Vlade Republike Azerbejdžan o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprečavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak.**

Izvolite, kolega Bojaniću.

MLADEN BOJANIĆ:

Dame i gospodo,

Ja sam pokušao amandmanski da djelujem zbog jedne tehničke stvari, ali mnogo puta je ta tehnička stvar greškom urađena. Koristi se u cijelom ugovoru termin "preduzeće". "Preduzeće" je termin van upotrebe od 2002. godine, jer Zakon o privrednim društvima je to promijenio i isključivo se sve kompanije odnosno koristim termin privredno društvo, ne "preduzeće", tako da vas molim ako postoji način da to ipak ispravite jer nije jedna, dvije greške, nego u cijelom tekstu.

PREDŠEDNIK RANKO KRIVOKAPIĆ:

Hvala, kolega Bojaniću.

Da li još neko želi riječ?

Stavljam na glasanje Predlog zakona o potvrđivanju ugovora između Vlade Crne Gore i Vlade Republike Azerbejdžan.

Završena je rasprava i glasamo, izvolite.

Hvala vam. Glasalo je 65 poslanika, svih 65 za, i ovaj smo Predlog zakona o potvrđivanju sporazuma usvojili.

Idemo na **Predlog zakona o potvrđivanju sporazuma o saradnji u oblasti vazdušnog saobraćaja između Vlade Crne Gore i Vlade Republike Srbije.**

Tu već imamo zajedničke službe, izvolite.

Kolega Lalošević želi riječ.

VASILIJE LALOŠEVIĆ:

Hvala, predsjedniče.

Poštovane kolege, poštovani građani Crne Gore,

Nezasluženo me bje glas da mnogo letim i putujem, pa sam se zato opredijelio da govorim o ovoj temi. A motiv da progovorim nešto zaista o ovoj konvenciji jeste član 9.

Član 9 ove konvencije kaže: "Ugovorne strane će obezbijediti uslove za intezivnu saradnju operatera aerodroma i nacionalnih vazdušnih prevoznika, što bi doprinijelo povećanju obima usluga i broja prevezenih putnika, a sve sa ciljem postizanja najpovoljnijih uslova putovanja za državljanje Crne Gore i Srbije.

Sjećam se i jedne polemike i sučeljavanja argumenata uoči referendumu 2006. godine. Tada je ovaj predstavnik ove opcije koja se zalagala za nezavisnost Crne Gore govorio - uradićemo u svim oblastima sve da običnom narodu bude isto onako kao što je bilo, uradićemo u oblasti saobraćaja, zdravstva, ekonomije, socijale itd, a zapamtio sam te riječi. A pogotovu u oblasti saobraćaja, uradićemo sve da voz bude bezbijedan, da

avionske linije budu redovne i da avionska karta bude pristojna za džep svakog žitelja Crne Gore i Srbije.

Dakle, ja živim u Crnoj Gori i ovom prilikom zastupam interese svih građana Crne Gore koji žele da iskoriste to najslobodnije ljudsko elementarno pravo da putuju. I upravo u tom članu 9, govori se o tome da će ova konvencija između ostalog podspješiti i tu saradnju, gdje će naši avio prevoznici ,u ovom slučaju Montenegro airlines, uprkos brojnih gubitaka koje oni prikazuju i ova nova kompanija u Srbiji Air Srbija koja je nasljednik starog dobrog Jugoslovenskog aerotransporta, postići neku vrstu dogovora.

Mi uporno ovdje zaboravljamo priču koju smo pominjali prošle godine o low cost kompanijama, ali to nije sada meni bio motiv da pričam o svemu tome, nego sama činjenica da u ovom slučaju redovni vazdušni saobraćaj između Crne Gore i Republike Srbije, pričam za ljeto i za zimu, odvija se svakodnevno između dva grada u Srbiji i dva grada u Crnoj Gori. Riječ je o Beogradu i Nišu i Tivtu i Podgorici. Ukoliko imamo na prosječnom nivou 10 letova, ajde saberimo sada benefite i broj ljudi koji bi želio da putuje. A zašto ne postavimo to, nijesam zaista ekonomista, ali pomalo slušam od ovih kolega koji se razumiju u to, pa zašto ne bi išli u ovom slučaju na kvantitet i na povećani broj putnika, jednu regularnu cijenu karte. Nemojte da uradimo da je elementarni let do Beograda za nekoga ko treba da završi neki posao ili ne daj Bože da ode da se liječi, skoro 200 evra. Pa to je naravno, teza koju zagovaraju sve razvijene zemlje.

Zahvaljujem.

PREDŠEDNIK RANKO KRIVOKAPIĆ:

Da nema našeg nacionalnog avio prevoznika niški aerodrom ne bi radio uopšte. Tako da smo mi svoj dio posla odradili.

Da čujemo još pitanja, pa ako ima još neko, ako ne, daćemo riječ ministru.

Ok, da čujemo ministra.

Ministar Brajović, izvolite.

IVAN BRAJOVIĆ:

Hvala Vam, predsjedniče.

Poštovani poslanici,

Prvo, hvala vam za podršku o ovom sporazumu, a samo vrlo kratak odgovor. Naravno, i nama je interes da govorimo o tome da kompanije treba da vode računa da imaju što jeftinije karte. Ali, ovo je konačno stvar njihovog komercijalnog dogovora. Mi ne možemo da im propišemo cijenu karte, možemo da ih uputimo na priču da razmišljaju da bi kvantitetom putnika mogli da smanje troškove. Naravno, vi ste navodili primjere kad je to unutar jedne države, letovi. Ovdje smo imali destinaciju dvije države, interes nam je apsolutno da učinimo što jeftinijim i pristupačnijim avionske karte zato smo išli na priču o angažovanju i niskobudžetnih kompanija. Ove godine počela je Rajaner, nadam se da će on iduće godine ići na više destinacija, i da ćemo imati prostora i za više angažovanja niskobudžetnih kompanija. Naša tendencija jeste da karta bude pristupačnija, ali to je u ovom slučaju stvar njihovog komercijalnog dogovora.

PREDŠEDNIK RANKO KRIVOKAPIĆ:

/Prekid u snimanju/

VASILIJE LALOŠEVIĆ:

... apsolutno svaku riječ, jer mi je jedan kolega meni veoma drag iz ovih redova odmah rekao, Srbija i Crna Gora su dvije države...(Prekid).

Citiram i najveće crkvene velikodostojnike ovog podneblja koji zaslužuju da ...(Prekid) . Sad me je podsjetio bio je sa mnom čovjek koji sjedi takođe preko puta mene za Solun preko Kopenhagena, i zovu nas ljudi, će ste krenuli u Solun, će ste sad, u Kopenhagen. Kakva je to logika dva leta na velike dvije destinacije, a da bude jeftinija karta od cijene Podgorica-Beograd. Kakva je to kalkulacija, kada ja i gospodin Šehović idemo za Budimpeštu preko Istanbula i jeftinija je karta do Budimpešte preko Istanbula Turkish airlinesom od cijene Podgorica-Beograd.

Samo sam to nametnuo kao pitanje, a na ovim čelnicima ovih kompanija da razmisle i da dovedu jednostavno do rješenja koje će biti zadovoljavajuće za sve one koji hoće da putuju.

PREDŠEDNIK RANKO KRIVOKAPIĆ:

Izvolite, kolega.

SLAVEN RADUNOVIĆ:

Kad smo već takli ovu temu, nisam mogao da izdržim da se ne javim, posebno zbog činjenice koju znam, a to je da low cost kompanije i te kako bi rado pokrila relaciju Podgorica- Beograd, ali im se ne dozvoljava. Ako me ispravi ministar, volio bih da je tako, obećavam pred čitavom Crnom Gorom da ću lično da dovedem makar jednu low cost kompaniju koja će vrlo rado preuzeti tu relaciju da radi po ovim tarifama o kojima maštaju građani Crne Gore. Međutim, istina je malo drugačija. Građani Crne Gore i Srbije plaćaju ceh nekim političkim linijama na koje se leti iz Crne Gore i Srbije koje nijesu ekonomski isplative i onda se na jedinim letovima gdje postoji velika

zainteresovanost građana, drži cijena visoka, to jest ova ova od 150 -160 evra. Imate letova iz Podgorice za neke druge destinacije, gdje ponekad nema po pet, šest ili 10 putnika. I da bi te linije mogle da lete, i da bi mogli da lete čarter avioni na partijske skupove, kad se navodno slave pobjede sportista, to su partijski skupovi tamo, jer se ljudi tako biraju, mora neko to da plati i to plaćaju građani Crne Gore koji lete za Beograd, i oni iz Beograda koji lete za Crnu Goru, a svi znamo u Crnoj Gori, da što zbog kulturnih tradicionalnih bilo kojih razloga zdravstvenih, obrazovnih da je to ubjedljivo najatraktivnija destinacija. Tako da volio bih da čujem od ministra sad kad smo već ovu priču pokrenuli da li Crna Gora i Srbija imaju nešto protiv da se low cost kompanija uključe u ovaj posao.

IVAN BRAJOVIĆ:

Ovo nije baš tema dnevnog reda, jer je ovo sporazum o saradnji odnosno saobraćaj Srbije i Crne Gore, znači ja mislim da ima prostora za smanjenje cijene karte, ali sam Vam rekao liberalizovano je tržište i Vi nikome ne možete da naredite da propišete cijenu karte. Problem sa svim nacionalnim kompanijama bio je ogroman i Vi gotovo imate samo par primjera u Svijetu koji su mogli da odole ovako velikim skokovima cijene goriva. I zaista problemi sa kojima se suočavaju kompanije su veliki. Da li oni u tom smislu vođenje svoje politike žele na tom najstotivijem dijelu svojih trasa da imaju malo veću cijenu, to je njihova poslovna politika ljudi će se opredijeliti ja mislim da su se drugo opredjeljivali i Montenegro Airlinesom zbog kvaliteta uslova koje je on pružao. U svakom slučaju ja mislim da ima prostora sa smanjenjem cijene i mislim da će avio kompanija uz konkurenciju bit prinuđene da na kraju, krajeva se utrkuju za putnike i da na taj način smanjuju cijene, vidjećemo što će nam donijeti vrijeme.

PREDŠEDNIK RANKO KRIVOKAPIĆ:

Hvala, ministre.

Izvolite, kolega.

SLAVEN RADUNOVIĆ:

Hvala.

Nije nam bio cilj da Vas dovedim u tešku situaciju. Ja znam da Vi nemate odgovor na moje pitanje, da ne možete da ga izgovorite jasno, jer za tako nešto za relaciju Podgorica-Beograd postoji zainteresovanih, mislim da bi stajale u redu avio kompanije, s obzirom da toliko aviona punih leti svaki dan po ovoj cijeni, pa onda posebno kad znamo kakav je autobuski i željeznički saobraćaj, mislim da bi jedno dvadesetak aviona dnevno po cijeni karte, recimo, 30 evra, u jednom pravcu moglo da se napuni, i građani Crne Gore da budu i te kako zadovoljni. Ali onda naravno postavilo bi se pitanje, a znam šta je nacionalni avio prevoz i znam da on ima zadatak da poveže Podgoricu i Crnu Goru sa nekim državama za koje možda ne postoje ekonomski interes ovog momenta, ali treba razvijati tržište to, ali zašto na teret ako to treba da se radi na taj način, onda da se iz Budžeta sufinansiraju neke relacije za koje se procjeni da postoji interes. Ali građani koji su naučili da putuju u Crnu Goru iz Srbije i obrnuto, ili koji imaju razloge kažem različite prirode treba da budu žrtve svega ovoga. Ovo je jedan od načina između ostalog, sad uvlačim i politiku u sve ovo, da se što više odvoji Beograd kao zdravstveni, obrazovni i kulturni centar od Crne Gore. Ja to razumijem, mi smo svi ovdje političari, ali to ne treba da plaćaju građani Crne Gore, ili makar moraju da znaju stvarne razloge. Stvarni razlozi su ovakvi,

ekonomski zaista ne postoje, karta može da bude 50-60 evra povratna do Beograda samo kad biste to htjeli. Hvala.

PREDŠEDNIK RANKO KRIVOKAPIĆ:

Ima dvije strane, pa jedan može da vozi džabe ako hoće, dobro došli, može da vozi džabe na liniji Beograd-Podgorica koliko god hoće, dobro došli, imaće neograničen broj slijetanja, ako su spremni da tako voze.

Stavljam na glasanje ovaj Sporazum između Vlade u stvari oblast vazdušnog saobraćaja između Vlade Crne Gore i Vlade Republike Srbije.

Izvolite.

Hvala vam. Glasalo je 70 poslanika, svi su bili za, konstatujem da smo potvrdili ovaj sporazum.

Idemo na sljedeću tačku dnevnog reda, a to je **Sporazum Vlade Crne Gore i Vlade Narodne Republike Kine o unapređenju saradnje u izgradnji infrastrukture.**

Izvolite, ministre.

IVAN BRAJOVIĆ:

Hvala vam, predsjedniče.

Hvala vam, kolege poslanici, što ste uvrstili ovo danas po hitnom postupku u dnevni red. Ja ću Vam reći zašto je to bilo potrebno.

Danas imamo Zakon o potvrđivanju sporazuma Vlade Crne Gore i Vlade Narodne Republike Kine o unapređivanju saradnje u izgradnji infrastrukture. Kad je potpisan ovaj sporazum, a to je bilo 23. juna 2011. godine, on je sadržao jedan uopšteni prikaz projekata koji će se raditi. U ovom trenutku kako je vrijeme prolazilo mi smo odustali od gradnje auto puta jer nijesmo mogli da nađemo takav način izvora putem koncesija, i došli smo

u fazu pregovora, kao što smo iz sredstava javnog informisanja mogli da saznate, a u narednom periodu očekujem da će vrlo prisutna biti tema u Parlamentu Crne Gore. Mi smo imali ogroman broj zainteresovanih, i na kraju Vlada je u izboru iz tih potencijalnih partnera odredila kao prvorangiranog kineske kompanije. Da bi se na tom principu radio posao sa kineskim kompanijama, bilo je neophodno da se napravi aneks ovog sporazuma. Zato što se to više ne radi posao putem koncesija, nego putem komercijalnog kredita, u stvari kredita po povlašćenim uslovima koja daje kineska banka. Mi smo od 2. septembra dobili od strane Republike Kine obavijest, jer smo odmah kad smo na Vladi donijeli odluku da oni budu prvorangirani u ovom procesu napravili i tu verziju aneksa 1 ovog sporazuma i uputili kineskim partnerima, oni su 2. septembra javili da su kod sebe napravili i obavili neophodnu proceduru za stupanje na snagu ovog sporazuma pa to očekuju od crnogorske strane, a nakon toga da uđu u razgovore o aneksu sporazuma. Aneks sporazuma prepoznaje konkretan projekat o kome je riječ, kao što znate auto put Bar-Boljari, prioritetu dionicu Mojkovac-Mateševo i takođe taj aneks sporazuma naći pred vama. Mi smo u pripremi i pregovaramo okvirni sporazum sa kineskim partnerima, a okvirni sporazum se potpisuje sa majkom kompanijom, dok će poslije toga se pregovarati po posebnim uslovima, pregovarati izvođački ugovor i pregovarati finansijski ugovor između Ministarstva finansija i Banke. Ovaj okvirni sporazum samo treba da definiše i neka od ključnih pitanja, pitanje cijene, pitanje finansijskih uslova, pitanja roka radova, pitanja angažovanosti crnogorskih podizvođača.

U daljem toku, ugovor koji uradimo po fidikovnim uslovima ugovaranja, i finansijski ugovor biće predmet rasprave na ovom Parlamentu kao i Zakon o auto putu, jer mi za sada imamo Zakon o koncesijama o auto putu, znači

Zakon o koncesiji za auto put Bar-Boljari. Mi ćemo morati da uradimo Zakon o auto putu u kojim ćemo, takođe, precizirati sve ono što je dogovoreno u tim ugovorima sa kineskim partnerima. Zašto smo izabrali ovakav način? Ja prvo mislim da kad se radi najvažni infrastrukturni projekat u dosadašnjoj crnogorskoj istoriji važno podijeliti odgovornost sa svima. Mislim da ne postoji transparentnija stvar nego da to u svakom tom segmentu bude provjeravano u Paralamentu i Parlament će imati mogućnosti da da sugestije, ocjene tih ugovora, saglasnost ili otkazivanje saglasnosti na takve ugovore. Ono što treba što prije da uradimo u stvari je zakon o potvrđivanju ovog sporazuma da bi prošli u drugu fazu, i ja se nadam da ćemo to takođe brzo završiti da se aneks 1 novog sporazuma nađe na dnevnom redu Parlamenta. Takođe, ako se to radi sa Kinezima, ako oni budu na primjer odabrana strana na nekom drugom projektu, energetskom ili bilo kom, onda je moguće na osnovu ovog sporazuma koji će se danas ratifikovati napraviti aneks dva tog sporazuma, aneks tri tog sporazuma, zavisno od razgovora potencijalnih partnera. Zato bi bila zamoliću da ovo uradimo što prije, ja vam zahvaljujem.

PREDŠEDNIK RANKO KRIVOKAPIĆ:

Hvala, ministre.

Izvolite, kolega.

ALEKSANDAR DAMJANOVIĆ:

Poštovani predsjedniče, poštovana Skupštino, poštovani građani, ministre Brajoviću,

Dobro je što ste Vi uzeli uvodnu riječ i što ste saopštili neke elemente ovog sporazuma, jer ste i meni olakšali posao. Smatram činom odgovornosti

Parlamenta što i zbog rokova, a i zbog svega onoga što predstoji u definisanju i aneksu sporazuma. Dobro je da se ovo danas našlo na dnevnom redu i da se vrijeme ne gubi zbog kašnjenja ovog Parlamenta. To je čin odgovornosti, zato su kolege iz SNP-a podržale proširenje dnevnog reda.

Takođe, smatram dobrom praksom ovo što je srž vašeg daljeg dijela izlaganja, a to je da ovakve stvari i ovakvi strateški razvojni projekti moraju biti ovdje u parlamentu do kraja transparentni. Tako ne štitite, uslovno rečeno, državni interes, tako štitite i sopstveni interes kao ministar saobraćaja, jer se radi o strateškim projektima koji će zahtijevati i mnogo vremena i mnogo novca, i mnogo ulaganja. Ako Bog da da dobijemo i taj auto-put, ali će jednostavno biti mnogo zainteresovanih strana da uzmu učešće. Zbog svega toga je dobro da to radimo ovdje i dobro je da će i aneks sprazuma pošto je kineska strana, odnosno Narodna Republika Kina potpisala svoj dio i ratifikovala doći, takođe, ovdje u Parlament.

Ono što želim ovdje da pojasnim tiče se ovoga što ste na kraju rekli, a rekli ste da ukoliko se odabere izvođač u nekim drugim projektima koji se ne tiču saobraćaja, ovdje govorimo konkretno o auto-putu, i ja sam sa kolegom Milićem imao prilike, da i sa vašim prethodnikom ministrom Lomparom detaljno porazgovaram o uslovima koje je ta kompanija CCCC-i davala, i žao mi je što tada nije bilo i volje, i sluha i bolje situacije da se u ovaj projekat pokrene. Jednostavno se kasni, svako kašnjenje i u bilo kom strateškom projektu, a kamoli u auto-putu košta ovu državu. Košta nas u svakom smislu.

Želim da ovdje raščistimo jednu stvar. Ovo ne bi smio da bude ovakav sporazum, ne bi smio da bude nikakva prednost bilo kojoj strani, unaprijed kažem prednost, u definisanju uslova za neke druge strateške projekte, recimo za energetiku, jer ja ovdje želim da vidim, ne samo kineske partnere

kao zainteresovane za novu elektranu ili drugi blok termoelektrane, što je SNP-u interes i o čemu govorimo već dugo, već bih želio da vidim i tu neke kompanije pa iz Češke, iz Slovačke, sve zainteresovane kako i ove iz Njemačke, kako bi smo dobili neku najbolju moguću ponudu i cijenu pa bismo se naspram toga opredijelili. Zato ne bih volio da se ovo shvati, da se sa ovom ratifikacijom, odnosno sa aneksom otvara prostor, odnosno unaprijed se bira neki najbolji mogući ponuđač. Imamo više iskustava vezanih za ovakve stvari. Imamo i Ugovor o međudržavnoj saradnji sa Češkom, pa smo na bazi toka ugovora gradili, odnosno modernizovali prugu Podgorica - Nikšić. Imao sam dilema i sad ovdje hoću da ih ponovim, da je to bio loš prioritet. Dali smo nekih 70 miliona evra za prugu koja danas ne može biti rentabilna zbog dešavanja i sa Kombinatom i Boksitom i tako dalje. Vjerovatno je gradnja, odnosno ti strateški projekti koji se realizuju unutar sporazuma po državama mnogo povoljnija opcija i transparentnija, nego da se to radi na nekim takozvanim tenderskim procedurama gdje često imamo metodom svršenog čina unaprijed pripremljene uslove pa nam se dešavaju stvari kao što su nam se desili 2008. godine, kada smo imali već jedna tender koji je propao, srećom ovdje u Parlamentu, a koji je trebao Crnu Goru da odvede do kraju u takozvano energetske ropstvo.

Tako da ovdje samo želim da uz podršku SNP-a ratifikaciji ovog sporazuma sa Narodnom Republikom Kinom i željom da dođe brzo do ugovornih odnosa i da se pristupi realizaciji ovog projekta da dam podršku i da podsjetim da smo kao jedina opoziciona partija, tada kada je najteže bilo dali podršku i Zakonu o koncesiji za auto put koji sad treba staviti van snage i povući iz procedure, ići sa novim zakonom jer je nama želja bila da se u Crnoj Gori gradi. Neko drugi nije imao tu želju, odnosno nekome drugome

nije bio takav interes, pa je ovaj posao odložen, a što košta Crnu Goru. Zahvaljujem.

PREDŠEDNIK RANKO KRIVOKAPIĆ:

Hvala.

Izvolite, ministre.

IVAN BRAJOVIĆ:

Kolega Damjanoviću, potpuno ste u pravu i bez ikakve dileme ovo nije nikakva preferencija nekom novom ili davanje prednosti bilo kakvom unaprijed prepoznatom izvođaču. Da smo ocijenili da je neka druga ponuda, a ne kineska najpovoljnija u ovom slučaju onda ne bi išli na ovu proceduru, išli bi potpuno drugom procedurom. Znači, tek kad smo razmatrajući i tehnički aspekt ponuda i finansijski aspekt ponuda odredili nju kao prvorangiranu onda smo ušli u ovu proceuru. Naravno, to ništa ne znači, ovo je aneks za konkretan posao koji će slijediti nakon ovog sporazuma. Ako se ocijeni da je na primjer neka kineska kompanija najbolja, najpovoljnija za neki drugi energetska projekat ili projekat u oblasti turizma, onda se to može podvesti pod neki aneks dva ovog sporazuma, a ako u konkretnom slučaju to bude neka druga kompanija ići će se ili putem klasičnog tendera ili na drugi način.

PREDŠEDNIK RANKO KRIVOKAPIĆ:

Hvala.

Kolega Daniloviću, izvolite.

GORAN DANILOVIĆ:

Ministre Brajoviću, uvažene kolegice i kolege, biću vrlo korektan i konkretan da pitam, i nemojte da mislite da sam preko noći postao stručnjak za ova pitanja, ali me kao građanina interesuje nekoliko stvari koje moramo prethodno razjasniti. Počecu od jednog primjera koji mi je vrlo očigledan. Nedavno smo u Podgorici dobili predivan park, moram da priznam, Kraljev park, i svi smo se tome veselili, a jedan ozbiljan diplomata koji dolazi sa zapada gdje smo mi krenuli, kaže da oni nemaju baš taj velikodušni običaj da poklanjaju parkove, ali su to primijetili u Crnoj Gori, to je poklon Vlade Azerbejdžana. Tu smo se mi prilagodili Azerbejdžanu, malom Azerbejdžanu u odnosu na veliku Kinu. Mnogo mi je kao čovjeku, i političaru i članu DF-a stalo do auto puta, koliko nam je stalo do toga u trenutku kad smo bili teško posvađani sa ovom parlamentarnom većinom bili su i gospodin Mandić i gospodin Milić, koliko se sjećam, i ja na otvaranju tog auto puta, da ne propustimo istorijsku priliku. Evo ne bi valjalo danas do odemo na to istorijsko mjesto gdje su otvorili taj auto-put. Hoću da vam kažem da nam se nimalo ne dopada kao političkoj organizaciji i jednoj maloj Crno Gori, kad pošto poto hoćemo da se prilagodimo onome ko nešto nudi, a ogroman je. Država mora da se čuva, specijalnih odnosa ne bi li dobila nešto pošto poto. Hoću da znam, gospodine ministre pošto, ne poto i ne potom. Ja vama vjerujem donekle na riječ, zbog toga što ste bili poslanik, zbog toga što Vas poznajem kao korektnog čovjeka, ali valjda bi trebalo javnost za koju s pravom cijenim da je životno zainteresovana za auto put i da svi procjenjujemo da je to infrastrukturni projekat možda i vijeka u Crnoj Gori i više od toga, ali da je prethodno javnost trebalo obavijestiti o tome šta je CCCC-i kompanija ponudila pa da sad pravimo aneks. Opet će nam neko sa zapada reći da se mi prilagođavamo u ovoj našoj neoliberalnoj ekonomiji

svakom ponuđaču. Nemojte da bude da gradimo auto-put, da smo konačno odabrali najboljega, i to evo ovdje odlučili na Cetinju. Uvaženi Cetinjani, ne počinje gradnja auto-puta, na izbore možete slobodno, ovo je samo jedna ratifikacija sporazuma pa tek nakon toga, koliko ja razumijem, ide neki aneks, a vidjećemo čega aneks i tek ćemo potom vidjeti ko gradi, a možda i ne gradi. Ovo bi bilo precizno, pošto kao intelektualac umijem da čitam tekstove, a imam nešto poslaničkog iskustva pa sam ovo naučio.

Dakle, uz poštovanje prema Vladi što je otvorila svoje papire, prema Skupštini, ne tražim višak odgovornosti nego samo da se poštuju demokratska pravila. Znači, u Kini funkcionišu tržište i sve ostalo po značajno drugačijim sistemima nego u Crnoj Gori. Vi to znate kao i ja. Ako smo potpuno otvoreni prema kineskom kapitalu, sutra ćemo biti otvoreni prema nekim drugim stvarima. Možda meni to ne bi smetalo, ali bojim se da onda neko postavlja pitanje zašto smo zatvoreni prema demokratiji u Siriji kad nijesmo prema jednopartijskom sistemu u Kini. Opet će neki odlazeći diplomata reći Crna Gora pravi direktno sa nekakvom kineskom kompanijom koja je negdje u kineskom vlasništvu, a niko ne zna šta smo se to dogovorili. Imamo li mi zakon, kao vi rekoste? Treba li da uradimo zakon o auto putu? Da li ovo što sad radimo je u skladu sa zakonom, ovo je ipak manje snage od zakona? Ja predlažem, ako je imalo suprotno Zakonu o koncesijama da ovo malo obustavimo, prilagodimo, vi nam u međuvremenu objasnite šta mi sve dobijamo i onda posao završimo do kraja. Nadam se da ćete najbolju namjeru ove moje priče razumjeti.

Demokratski front izuzetno cijeni značaj auto puta, makar ga počinjali i u izbornu vrijeme, makar to bilo za četvrti mandat nečiji i nekoga. I nije važno samo da se počne. Evo smo spremni ponovo da obujemo čizme, odemo opet na isto mjesto, opet zakopamo kramp i kažemo - nek je sa srećom, pa

da se zajedno s vama obrukamo. Ali, da znamo na čemu smo i da bude sve čistih računa. Nemojte na kraju cijele ove priče da dobijemo opet packu sa zapada kako smo svoje zakonodavstvo prilagodili kompaniji koja, usput, eto nije još odlučila da li će graditi, nego tek pokazuje dobru volju. Hvala lijepo.

PREDŠEDNIK RANKO KRIVOKAPIĆ:

Samo jednu riječ, da podsjetim sve nas dok odlučujemo o ovakvim stvarima. Ovo jeste zakon, još gore od ovoga, po nivou snage je još više od zakona. Reći ću vam zašto. Po članu 9 Ustava Crne Gore jasno stoji - potvrđeni i objavljeni međunarodni ugovori i opšteprihvaćena pravila međunarodnog prava, u ovom slučaju međunarodni ugovor koji mi treba da usvojimo, sastavni dio unutrašnjeg poretka, to je normalno, imaju primat nad domaćim zakonodavstvom. To sam htio da vas podsjetim. Imaju primat nad domaćim zakonodavstvom. Ovo je bilateralni međunarodni ugovor, čak nas obavezuje više nego naše unutrašnje pravo, i tu ste vi u pravu. Vaša intencija je upravo bila to, da se ne desi da smo više obavezani nego što bismo trebali biti. Ovo je podrška onome što ste vi rekli, nije oponiranje.

Izvolite, ministre.

IVAN BRAJOVIĆ:

Gospodine Daniloviću, krajnje dobronamjerno shvatam, vašu diskusiju. Isto kao što ste sasvim korektno rekli, niste postali preko noći stručnjak za auto put. Naravno da niste. Hvala vam na onom vjerovanju, mislim da sam ja i kao poslanik, a lično mislim i svim svojim postupcima, zaslužio da ne budem djelimično vjerovanje, potpuno, ali to je već vaš i moj odnos i ne mogu ja govoriti kako ćete misliti o nekome drugome.

Znači, postoji sporazum sa Kinom. U nekim varijantama neki sporazumi ne moraju biti ratifikovani u Parlamentu.

Pošto ja mislim da ovaj parlament treba da vodi čitavu priču, ne vodi, nego učestvuje u čitavoj priči oko auto puta, vodiću je ja, ja neću da odbijam odgovornost. Ja samo, kao što bi svako od vas pojedinačno volio da podijeli odgovornost, ako može, i ako misli da to samo može da doprinese korektnoj realizaciji ovog projekta. E to ja želim da uradim. Pošto idem sa aneksom na ovaj sporazum koji će u Parlamentu da prepozna projekat i na osnovu kojeg će se omogućiti da po propisima Crne Gore ne idemo na tendersku proceduru, nego na osnovu međudržavnog sporazuma, opredijelili smo se za ovu proceduru. Pritom, nismo mi ovo odredili na osnovu nepoznanica. Imali smo ponude i kontakte u prethodnih, bar u ovom mom mandatu, jedno osam mjeseci, devet, a i ranije se pregovaralo, da vas podsjetim, to i kad ste vi bili sa pozicionim kolegama, bio sam i ja 2009. da obilježimo početak radova na auto putu. Izabran je bio konstruktor po potpuno drugom metodu, po privatno-javnom partnerstvu, sve je bilo dogovoreno, došle su godine krize, nisu mogli da obezbijede garancije za finansijsko izvođenje, i to je propalo. Kasnije se sa Grčko izraelskim konzorcijumom pregovaralo, i zastala je priča. Pokrenuli smo je ponovo.

Ja bih volio, vjerujte, da smo ovo mogli da realizujemo i prije pola godine da smo počeli da radimo put. Zato što nismo izabrali kinesku kompaniju, zato što je iz velike Kine, ovdje naravno ne ocjenjujem i ne dijelim vaše ocjene o tome, sistemi, nesistemi i ostalo, imamo zemlju sa kojom odlično sarađujemo. Ali, ovdje je bila presudna cijena i kvalitet njihove ponude. I pregovaramo sad. I naravno, taj dio pregovora se vodi van nekog velikog dijela prisustva javnosti, ali smo izložili nekoliko puta u medijima na osnovu čega smo odabrali kineske partnere. Odabrali smo ga zato što su

ponudili cijenu od 809 miliona zarez nešto, zato što su rekli da će to završiti za 48 mjeseci. Znači, mi smo se za to opredijelili da idemo ovim putem, ne nešto na neviđeno pa ćemo da vidimo kako ćemo doći do toga.

Dalje, pregovaramo i na osnovu tog pregovaranja ovdje ćemo raspravljati o aneksu sporazuma, kad ga ispregovaramo s kineskim partnerima, ovdje ćemo pregovarati i taj ugovor izvođački, i pregovaraćemo finansijski. I uvijek će taj parlament moći da kaže - mi ovo ne prihvatamo. Vrlo će precizno biti izloženo sve u proceduri i konačno sa tim zakonom o auto putu, jer u tim segmentima se uvijek traže i neka oslobađanja, kao na primjer PDV i carina, što je normalno u ovakvim slučajevima da se prihvati, do nekih drugih stvari oko kojih se pregovara i dalje. Ali, u svakom slučaju nije to urađeno unaprijed, nego je od svih ponuda koje smo imali ovo ocijenjeno prvorangiranom ponudom.

PREDŠEDNIK RANKO KRIVOKAPIĆ:

Hvala vam, biće još pitanja.

Prigovor o poravnanju sa CEAC-om nije išao na ratifikaciju u Parlament, a vrijedan je pola auto puta.

Izvolite, kolega Abazoviću, pa kolegistica Kalezić.

DRITAN ABAZOVIĆ:

Hvala, predsjedniče.

Poštovani kolegistica i kolege, poštovani ministre,

Evo i danas činilo se da će ići prilično brzo glasanje o raznim konvencijama i ratifikacijama, ali evo, pošto su se otvorile neke goruće teme, mislim da nije zgoreg kad smo se već okupili ovdje na Cetinju da i porazgovaramo o nečemu.

Znate kako ja gledam ovo sa laičke strane, potpuno, vi možete sad da me demantujete, kao na klasičan politički marketing da vi od jednog projekta kojeg ste upropastili zajedno sa ekonomskom krizom, ali kojeg ste upropastili, najvećeg istorijskog infrastrukturnog projekta Crne Gore, sada kroz ratifikacije, kroz dogovore, kroz priče, marketinške priče sa Kinezima, samo ne želite da ta priča do kraja umre, zaumre i da se zaboravi, i da se prepozna kao nešto što nije bilo dobro od početka izvedeno, nego da jednostavno evo sada kroz neke teze, kroz neke dokumente da mi i dalje ostajemo u toj priči o auto putu, a logično, čini mi se, znajući kako ste radili i prvi put, znajući kako ste radili studije izvodljivosti auto puta, održivosti kompletnog projekta, od toga, kako i od drugih velikih infrastrukturnih projekata koje ste obećavali, neće biti ništa.

Ja bih volio da je drugačiji. Svi ćemo se radovati i auto putu. Ako ne auto putu onda i brzim cestama, radoaćemo se i boljoj infrastrukturi prema sjeveru. Dobro je kolega prije mene postavio pitanje - da li mi zaista znamo na čemu smo i zbog čega ne znamo na čemu smo. Ako nemamo novca i ne možemo da izgradimo auto put, onda je to poštenije reći građanima, a ne stalno da im dajemo lažnu nadu, kako za aerodrom u Beranama, tako i za auto put i za ostale velike infrastrukturne projekte. Mislim da takvu vrstu politike treba izbjegavati, pa i za 40 hiljada radnih mjesta, itd.itd. i tome slično. Mislim da nije korektno prema građanima Crne Gore. Zahvaljujem.

PREDŠEDAVAJUĆI ŽELJKO ŠTURANOVIĆ:

Zahvaljujem.

Da čujemo i koleginicu Kalezić, pa onda možete odgovoriti.

Izvolite, kolegнице.

JELISAVA KALEZIĆ:

Poštovani potpredsjedniče, poštovana Skupštino, gospodine ministre Brajoviću,

Ja bih vas samo priupitala kog profila će biti auto-put, a onda ću reći ovo što sam namjeravala. Kog profila će biti auto-put koji ste sada pomenuli da bi Kinezi izgradili za 890 miliona?

Odgovorite mi, ja ću nastaviti.

PREDŠEDAVAJUĆI ŽELJKO ŠTURANOVIĆ:

Zahvaljujem.

Jeste da je malo ostupanja od Poslovnika, pitanje se postavlja na početku, ali radi važnosti teme, izvolite.

IVAN BRAJOVIĆ:

Uvažena poslanice Kalezić, samo prije toga jedna rečenica, nemojte shvatiti ništa lično, a i ovaj vaš nastup poslanice bi bio demagoški. Znači, ja ovdje govorim o konkretnim radovima na projektu. Hoće li doći do realizacije projekta, to ćemo ovdje provjeravati I da li je to ugovor koji mi želimo da uradimo. Znači, i 2009. je sa crnogorske strane urađeno sve da se izabere. Nije to bilo zamagljivanje očiju javnosti nego želja da se uradi infrastrukturni projekat.

Poslanice Kalezić, znači pun profil auto puta, gdje se ide sa razdjelnim ostrvom sa dvije saobraćajne trake sa zaustavnim trakama. I još jedno da vam kažem, i vi i ja smo sarađivali na poslovima putne infrastrukture, na neki način. To crnogorska javnost zna.

Na toj dionici puta nema protoka saobraćaja u ovom trenutku koji kaže imate potpuno opravdanje za izgradnju auto puta. Nema ga. Znači, kad se

gradila Sozina, da vas podsjetim, raspravljali smo mnogi od nas ima li uopšte ikakve potrebe da gradimo za ono vrijeme tako veliki infrastrukturni projekat u Crnoj Gori kakav je bio tunel Sozina, pa smo zaključili da se uđe u taj posao. Protok saobraćaja kroz Sozinu je veći nego što je bio planiran, vraća kredit i preduzeće uspješno posluje.

U ovom slučaju znam da vi niste i o tome htjeli da govorim, ali ja želim da krajnje budemo otvoreni, i u ovom slučaju, mi kad govorite o auto putu, kako što i vi govorite o tome, to je infrastrukturno uvezivanje Crne Gore na jedan kvalitetan, bezbjedan i siguran način. Naravno, daleko od toga da na auto putevima ne dolazi do udesa, dolazi, vozi se. Ovo je plan o idejnom projektu, 100 kilometara brzina sa maksimalnim nagibom od 5%. Zato je on i tako zahtjevan, moglo se ići sa većim nagibom i sa manjim računskim brzinama. I ne samo to, izbjegava se najopasnija dionica na putnim pravcima u Crnoj Gori. I ne samo to, revalorizuje se i ovaj prostor kroz koji prolazi. I kroz sve te mnogostruke efekte smo se opredijelili za nešto što prosto računica u ovom trenutku pokazuje to o isplativosti je vrlo upitno. Ali opredjeljenje, kao što i čujemo sa bilo kojih strana u Parlamentu da takav infrastrukturni projekat je važan za Crnu Goru.

Izvinjavam se zbog dužeg odgovora, ovo je odgovor na vaše pitanje.

PREDŠEDAVAJUĆI ŽELJKO ŠTURANOVIĆ:

Zahvaljujem.

Izvolite.

JELISAVA KALEZIĆ:

Ono što sam htjela da čujem nijesam čula do kraja. Nije bilo neophodno objašnjavati zašto je Sozina finansirana. Radi se o sljedećem.

Sa ne znam koliko povoljnim uslovima, kad se završi grejs period od pet godina, Crna Gora, ako računamo da se neće do tada centa više zadužiti, imaće kroz pet godina preko tri milijarde duga. To nije moja oblast i o tome neću. Ali, moja briga jeste kao i briga svakog građanina i građanke Crne Gore, kako će se taj dug vraćati.

Pitanje je sljedeće - ne da li bi bilo lijepo i dobro da ovog trenutka imamo auto put od Bara do Boljara, mada neki, ovako malo skloni šali, kažu - pa šta ću u Boljarima, dok nema nastavka s te strane, pitanje je kako će se koristiti put koji ćemo dobiti ili nećemo dobiti. Radi se o sljedećem: da Crna Gora, po mom dubokom uvjerenju, ima za taj iznos od 890 miliona evra koji bi Kinezi dali kao kredit pod povoljnim uslovima, ja u to ne ulazim, jer taj aspekt ne poznajem. Vjerujem na riječ gospodinu ministru, konkretno i sada. Međutim, za taj iznos Crna Gora bi imala mogućnosti da jako dobro opremi i doradi i dodatno izgradi sadašnje puteve na način na koji je to urađeno sa putem Podgorica Cetinje, sa trećim trakama na mjestima koja to zahtijevaju i da sljedeći period od 15 godina, u roku od tri godine, angažujući prevashodno domaću operativu i domaće projektante, napravi nešto što bi nam svima valjalo za otvaranje prostora i povezivanje prostora Crne Gore.

Dakle, ovdje se ne postavlja pitanje treba li Crnoj Gori auto put. To ja neću da postavljam i nemojte mi postavljati to pitanje. Zašto? Nezgodno je, jer bi ono glasilo ne. Crnoj Gori sada auto put ne treba. Iz najmanje dva razloga. Što nema novac za to i što novac koji bi mogla da dobije na ovakav način može da upotrijebi daleko bolje i efikasnije, upravo da popravi, da doradi, da poboljša postojeće puteve, odnosno saobraćajnu infrastrukturu.

Ja ovo ne govorim ni napamet, ni bez argumentacije koju bi mogla da dam, ali ovo nije mjesto. Takva argumentacija postoji. Ja sam sigurna da gospodin ministar o tome zna. I iz tog razloga se veoma slažem sa mojim

mladim kolegom Dritanom Abazovićem, makar to zvučalo kao demagogija, da počinjanje ponovo priče i čitave ove procedure o auto putu, nama samo oduzima vrijeme, oduzima energiju i dovodi do nekog novog stepena beznađa koje u stvari otvara prostor za dalju manipulaciju. Svakojaku pa i političku. Zahvaljujem.

PREDŠEDAVAJUĆI ŽELJKO ŠTURANOVIĆ:

Hvala vama.

Poštovane kolege, pitam da li još neko želi da učestvuje u raspravi povodom ove tačke dnevnog reda.

Mogu li da zaključim raspravu? Mogu. Zahvaljujem.

Završnu riječ imate. Izvolite.

IVAN BRAJOVIĆ:

Zahvaljujem, potpredsjedniče,

Znači, ja sam se upravo ogradio kad sam se obratio poslaniku Abazoviću, kao i vama, naravno poslanice Kalezić,

Ja govorim samo da nije zamagljivanje očiju i da nije demagogija nastojanje konkretno Ministarstva saobraćaja i pomorstva.

Ja bih, uz sve priče o kojima ste vi govorili, razne pokazatelje, količinu sredstava koju treba da uložimo, ušao u ovaj projekat, pet mjeseci ranije da sam mogao. Ja mislim da ako završimo uspješno proces pregovaranja, ako to dobije podršku Skupštine da ćemo ići u realizaciju ovog projekta.

Ono što sam htio prvo da vam kažem, znači nije to put od Bara do Boljara, pa ništa. To je naravno put koji ima perspektivu da ide dalje do Beograda i kasnije do Budimpešte. Kolege iz Srbije su napravili projektnu dokumentaciju do Požege. Nisu dalje. Samo da znamo da ćemo mi ovu

prioritetnu dionicu, u najboljim uslovima raditi četiri godine i onda ćemo i mi krenuti od Mateševa do Boljara, i od Smokovca do Bara. Za to vrijeme će naravno da idu, jer smo o tome pregovarali sa Vladom Srbije i pregovarao sam sa bivšim ministrom Mrkonjićem, sa sadašnjim ministrom Antićem, i sa jednim brojem njihovih ministara i sa premijerom koji je dolazio kad je bio u posjeti Crnoj Gori.

Znači, bez dileme ikakve da je to, naravno zamišljeno kao putni pravac koji spaja i Bar - Beograd i ide dalje.

Druga stvar, nisu ovo sredstva koja mi možemo da uzmemo i kažemo - uzimamo sredstva od 809 miliona pod tako povoljnim uslovima, a mislim, evo ni vi ni ja nijesmo stručnjaci u tom dijelu, pretpostavljam da kolege iz finansija to kažu i pretpostavljam da i ljudi koji se razumiju u tu problematiku više, kažu da se ne mogu dati bolji kreditni uslovi danas u svijetu od tih. Tako ja bar imam informaciju. Ne možemo mi te pare od 809 miliona uzeti pod tim uslovima i reći - dobro, sad ćemo uraditi treće trake u ovom pravcu, sad ćemo možda uraditi treći blok Termoelektrane, nego su to pare koje se opredjeljuju za ovaj projekat i za projekat koga rade kineske kompanije. I naravno, za to je jedan od uslova mojeg pregovaranja da tu bude angažovanost crnogorskih podizvođača, koliko možemo da postignemo dogovorom i koliko mi možemo da procijenimo koji je naš kapacitet. Da to može da se radi. Znate kako? Najbolje ga raditi iz budžeta i najbolje ga raditi našom operativom. Mi to ne možemo nikako raditi iz budžeta, kao što znate i ne možemo ga raditi sa našom operativom, jer naša operativa ne može raditi velike projekte velikih tunela i ogromnih mostova. Može da radi dionice ravne trase i može da radi neke manje mostove. I ja se nadam da će biti angažovana u punom iznosu koji može, ali ne da bude angažovana da zaradi enormne pare od projekta. Znate, u ovom poslu i naša građevinska

operativa treba da preživi, da nauči posao i da se eventualno kvalifikuje za značajnije učešće na sljedećim dionicama tog puta. To je osnova koju sam htio da vam kažem. Znači, nisu sredstva koja se mogu zahvatiti pa upotrijebiti za nešto drugo, ovo su sredstva za taj projekat, sa tim izvođačima.

Mnogo gori su uslovi bili kod drugih izvođača finansijski, mnogo veće kamate i zbog toga smo se opredijelili za ovo.

Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI ŽELJKO ŠTURANOVIĆ:

Zahvaljujem.

Završili smo pretres povodom ove tačke dnevnog reda i prelazimo na sljedeću tačku.

Imamo glasanje poslije tačke. Izvinjavam se,

Dakle, prije prelaska na sljedeću tačku dnevnog reda molim poštovane kolege da pristupimo glasanju.

Ko je za, protiv, uzdržan? Izvolite.

Ukupno su glasali 62 poslanika, za 55, protiv dva, uzdržanih je bilo pet, pa konstatujem da je Skupština prihvatila ovaj sporazum, odnosno Predlog zakona o potvrđivanju sporazuma između Vlade Crne Gore i Vlade Republike Kine o unapređenju saradnje u izgradnji infrastrukture.

Kao što sam i najavio sljedeća tačka dnevnog reda - **Predlog zakona o potvrđivanju Konvencije o Međunarodnoj hidrografskoj organizaciji.**

Izvolite, poštovane kolege. Otvaram raspravu.

Ko želi riječ?

Kolega Gojković ima riječ.

OBRAD GOJKOVIĆ:

Hvala, potpredsjedniče.

Poštovane kolege, javio sam se da govorim o ovom zakonu o potvrđivanju konvencije o međunarodnoj hidrografskoj organizaciji prije svega iz razloga da podržim jedan ovakav akt, zbog doprinosa koji će dati sigurnosti plovidbe i iskorišćavanja resursa mora.

Međutim, želim da kažem da mi ovdje kao poslanici a i cjelokupna crnogorska javnost nije u potpunosti upoznata kako funkcioniše taj sistem i da li taj sistem uopšte postoji. Mi se ovdje srećemo sa nekim aktima koji se tiču mora, zaštita mora, zaštita životne sredine i tako dalje, međutim ta cjelovita slika zaista ne postoji. Podržaću svakako ovaj predlog zakona o konvenciji, ali želim da ukažem na dosta nesređeno, svi znamo kada pogledamo liniju morsku, najveći prirodni potencijal i prirodni potencijal Crne Gore. U bruto društvenom proizvodu taj resurs se koristi otprilike sa oko milijardu eura i 30% bruto društvenog proizvoda a da su zalihe ugljovodonika procijenjene na oko pet hiljada milijardi eura. Zašto kažem da je ovaj sistem nesređen, pa prije svega ovdje se govori o sistemu sigurnosti.

Da vas podsjetim samo da je prije nekog vremena došlo do požara u Kotorskom zalivu na jednoj jahti gdje je sagorela sama od sebe i da ni jedna služba nije reagovala da se ta jahta ugasi. Ta jahta jednostavno izgorela, došla na obalu i onda su mještani to radili. Potpuno iste šanse da se to desi, a ne daj bože da se desi, imaju i veliki kruzeri koji ulaze. Inače, mi nemamo nikakav sistem kada ulaze kruzeri kod nas koji su po 200-300 m imate 3-4 hiljade ljudi u slučaju neke nesreće bilo koje vrste ili požara, nasukavanje, niti imamo plan kako da djelujemo u tim okolnostima. Radi se o hiljadama ljudskih života. Nemamo čak ni obalsku stražu o kojoj se priča godinama, niti znamo koje je ministarstvo nadležno za obalsku stražu. O kakvim se štetama

radi najbolje primjer Koste Konkordije, šteta od milijardu dolara, koliko sam ja vidio spasavanja, a šteta ne daj bože da se desi u Kotorskom zalivu bila bi mnogo, mnogo veća, jer je to jedan zatvoreni sistem.

Da ne govorimo o situaciji što se tiče hidrografije i oko zone Prevlake koja je sporna da se tamo hapse naši ribari, da tu nemamo ocrtanu granicu na moru i jednostavno tu Hrvatska pogranična plovna policija djeluje onako kako je njima volja. Mi tu uopšte nijesmo prisutni. Znači, hrvatska zastava je na Prevlaci, hrvatska policija u okolini iako po tom sporazumu mi bi trebali da imamo iste aktivnosti kao što ima Hrvatska. Po informacijama, doduše nezvaničnim koje ja znam, mislim da je nedostatak sredstava, jer ti plovni objekti troše dosta goriva i da naša policija nema sredstva da to radi.

Znači, da vas napomenem da je Hrvatska uložila značajna sredstva, dobila od Evropske unije sredstva od 5 miliona eura, da je formirala četiri radarske stanice, u četiri grada u Hrvatskoj, da nadgledaju oko 5000 plovila koji godišnji plovi u tom prostoru, koji su veliki dio tih plovila izuzetno opasni za životnu sredinu, veliki LPDŽ-i, LNDŽ tankeri, imaju čak energiju koja je možda ravna energiji atomske bombe koja je bačena na Hirošimu i Nagasaki, a mi jednostavno kao država nemamo ni sistem ni način da to tehnički kontrolišemo i da obezbijedimo sigurnost.

Imalo je mnogo toga da se govori o ovome, da ne govorimo i informacijama. Meni se desilo u Herceg Novom da je došao veliki španski brod i da je izašao kapetan koji je još imao nautičke vodiče iz vremena kada je Herceg Novi bio granični prelaz, a sada je to Zelenika. Znači, bukvalno mi nemamo ovdje sređenu oblast i nemamo, po meni je nedostatak prije svega novac, jer za ovu oblast imamo stručne ljude, imamo Pomorsku školu u Kotoru, koja izbacuje svake godine kadrove koji su svjetski kadrovi. To je u stvari jedina oblast gdje mi držimo se svjetskih standarda, mislim da država

ne ulaže dovoljno u ovu oblast. Evo ovaj predlog zakona vidimo kao nekakvo poboljšanje, ali jednostavno ovo se mora sistemski rešavati, ne na ovakav način sa vremena na vrijeme, sa malim zakonskim projektima, bez novca i bez investicija u ovoj oblasti teško je postići pravu zaštitu.

Hvala.

PREDŠEDAVAJUĆI ŽELJKO ŠTURANOVIĆ:

Zahvaljujem.

Izvolite.

SLAVEN RADUNOVIĆ:

Ne, uopšte nije vezano sa temom, ali mi je bitno da je kažem javno da bi čule sve kolege. U 15,00h Odbor za evropske integracije ima sastanak sa Langeom, ja molim, znam da je zasijedanje, ali makar po jedan predstavnik kluba da polako krene za Podgoricu na ovaj sastanak. Znači, da odredite po jednog člana iz svakog kluba da bi bila puna delegacija na sastanku.

Hvala.

PREDŠEDAVAJUĆI ŽELJKO ŠTURANOVIĆ:

Zahvaljujem, kolega Radunoviću.

U svakom slučaju veoma važna informacija, ali ja procjenjujem ako mi je dozvoljeno na osnovu preostalih tačaka dnevnog reda da ćemo mi relativno brzo završiti, da ćete u potpunom sastavu stići na ranije planirani sastanak.

Izvolite, koleginice.

LJILJANA ĐURAŠKOVIĆ:

Dame i gospodo, poštovani predsjedavajući,

Podržavam usvajanje ove konvencije sa velikom nadom da će se povećati stepen zaštite životne sredine, na prvom mjestu mislim na Port Milenu u Ulcinju koji predstavlja ekološku bombu, na drugo mjesto mislim na enormnu eksploataciju pijeska u zaleđu obale Velike plaže i na Adi Bojani i na trećem mjestu mislim na zaštitu životne sredine u Bokokotorskom zalivu kao i u Luci Bar.

Hvala lijepo.

PREDŠEDAVAJUĆI ŽELJKO ŠTURANOVIĆ:

Zahvaljujem.

Da li još neko želi riječ povodom ove tačke dnevnog reda? Ne.

Mogu li da zaključim raspravu? Zahvaljujem.

Predstavnik predlagača misli da nema potrebe. Uglavnom su se čule afirmativne stvari povodom ovoga, potvrda da će poslanički klubovi glasati kada je u pitanju Predlog zakona o potvrđivanju konvencije. Sada pristupamo glasanju i molim vas da se izjasnimo ko je za, protiv, uzdržan.

Izvolite.

Ukupno je glasalo 53 poslanika, za 51, protiv jedan, uzdržan jedan, pa konstatujem da je Skupština prihvatila Predlog zakona koji smo razmatrali.

Prelazimo na sljedeću tačku dnevnog reda **Predlog zakona o potvrđivanju završnih akata Svjetske konferencije o radio komunikacijama.**

Izvolite, ko želi riječ povodom ove tačke dnevnog reda.

Da li neko želi riječ?

Mogu li da zaključim raspravu? Hvala.

Zaključujem raspravu i izvolite da pristupimo glasanju. Ko je za, protiv, uzdržan?

Zahvaljujem.

Ukupno je glasalo 57 poslanika, 55 za, jedan protiv, jedan uzdržani, pa konstatujem da je Skupština usvojila Predlog zakona o potvrđivanju završnih akata Svjetske konferencije o radio komunikacijama.

Prelazimo na sljedeću tačku dnevnog reda **Predlog zakona o izmjeni Zakona o visokom obrazovanju.**

Poštovane kolege, podsjećam vas da su Predlog zakona podnijeli poslanici Branka Tanasijević, Srđa Popović, Saša Pešić, Rešid Adrović i Draginja Vuksanović.

Da li neko od predlagača želi da iskoristi pravo na, da tako nazovem, uvodnu riječ?

Želi kolegistica Tanasijević. Izvolite.

BRANKA TANASIJEVIĆ:

Poštovani potpredsjednici, dame i gospodo poslanici, poštovani građani,

Prvo želim da zahvalim što ova tačka dnevnog reda se razmatra upravo danas, a postoje i razlozi za to.

Predlog zakona o izmjeni i dopuni Zakona o visokom obrazovanju odnosi se na produženje roka studiranja za studente koji su školovanje započeli po sistemu koji je važio prije uvođenja Bolonjske deklaracije.

Predlogom ovog zakona taj rok se produžava do kraja studijske 2014-2015 godine. Činjenica je da je ovaj rok već produžavan dva puta. Prvi put je to bilo do kraja studijske 2010.-2011. godine, drugi put do kraja studijske 2012.-2013. godine. 15. oktobra taj rok upravo ističe, i to je bio jedan od

razloga zbog čega sam tražila dopunu dnevnog reda u ime predlagača zakona, jer na taj način će se omogućiti da ne bude nikakvog prekida u njihovom školovanju i omogućit će se nesmetano korišćenje jesenjeg ispitnog roka.

Da bi se to ostvarilo članom 2 Predloga ovog zakona, koji je usklađen sa članom 46 Ustava Crne Gore, stavom 2, ovaj zakon može stupiti na snagu danom objavljivanja u Službenom listu, što znači da na taj način je studentima omogućeno da nemaju nikakvog prekida u obrazovanju.

Kad kažemo da se rok produžava još dvije godine, možda to može izazvati komentar da se radi o studentima koji imaju nedovoljno odgovoran odnos prema studiranju ili su nedovoljno ambiciozni. Međutim, iz česte, pa mogu reći i stalne komunikacije sa ovim studentima mogu vam reći da su razlozi zbog prekida u njihovom školovanju različiti.

Oni se kreću od toga da zaista među njima postoji jedan broj onih koji nijesu dovoljno odgovorno pristupili školovanju, ali među njima je i veliki broj onih studenata koji imaju samo jedan ili dva zaostala ispita koja nijesu uspjeli da polože, među njima su oni koji imaju tešku porodičnu situaciju, kojima se dešava smrt u porodici, koji su napravili pauzu zbog toga što su sami formirali svoju porodicu, zaposlili se i tako dalje. A iz ugla sociologa želim da kažem da kada se napravi prekid, bilo da se radi o obrazovanju ili o nekoj drugoj sferi života veoma teško je poslije završiti započeto, to mogu sa oni koji nijesu tokom prekida izgubili samopouzdanje, samopoštovanje i oni ljudi koji imaju jasno postavljene ciljeve. Da postoji ono što ohrabruje u ovom slučaju jeste često obraćanje studenata koji prate i ovu raspravu, koje govori o tome da njihove ambicije nijesu nestale i da će jedan broj studenata sigurno naredne dvije godine, ja se nadam i značajan broj njih, završiti ono

što su započeli. Na kraju i oni su sami svjesni da završiti započeto je jedno od osnovnih karakteristika svakog odgovornog čovjeka.

Predlog ovog zakona dobio je potpunu bezrezervnu podršku na Zakonodavnom odboru i dobio je podršku na matičnom odboru za prosvjetu, nauku, kulturu i sport. Sigurna sam da će dobiti bezrezervnu podršku Parlamenta, a ja pozivam studente da poštuju one koji su im to omogućili, a što je još važnije da poštuju sebe, jer na taj način će pokazati da ovo što mi danas radimo ima suštinu i smisao. Hvala lijepo.

PREDŠEDAVAJUĆI ŽELJKO ŠTURANOVIĆ:

Hvala vama.

Koleginica Tanasijević je govorila u ime predlagača.

Otvaram raspravu.

Ko želi riječ? Kolega Perić. Izvolite.

SRĐAN PERIĆ:

Zahvaljujem.

Radi korektnog informisanja javnosti, ovaj Predlog izmjene Zakona o visokom obrazovanju nije sporan. Pozitivna Crna Gora će ga podržati i smatra ga svakako nužnim, upravo iz razloga koje je koleginica Tanasijević navela. Mađutim, ono što je mnogo bitnije jeste da je istu ovu odredbu opozicija predlagala prije nekoliko mjeseci kada je trebalo da bude usvojen zakon o visokom obrazovanju, koji je povučen iz jednog prostog razloga, jer je prošao amandman, koji bi onemogućio u suštini da se sredstva koja su namijenjena za državni univerzitet, alociraju ka jednom privatnom univerzitetu. Tako da, radi korektnosti informisanja, ovu inicijativu su podržale i sve opozicione stranke a kada je bila rasprava o prethodnom

zakonu, odnosno predlogu zakona on je bio sastavni dio zakona na predlog opozicije.

Ponavljam Pozitivna će podržati ovaj zakon i ono što je mnogo bitnije jeste možda dodatna teza da bi nas još više radovali da ovi studenti kada završe studije nađu posao u svojoj struci, a ne da im omogućavamo da stiču diplome koje nikad neće biti u skladu sa tržištem rada i najčešće će im značiti odlazak na Biro rada, a ne kod poslodavca. Zahvaljujem.

PREDŠEDAVAJUĆI ŽELJKO ŠTURANOVIĆ:

Zahvaljujem.

Da li još neko želi riječ povodom ove tačke dnevnog reda? Iskoristićete završnu riječ zbog racionalizacije.

Koleginica Vuksanović. Izvolite.

DRAGINJA VUKSANOVIĆ:

Zahvaljujem.

Uvaženi predsjedavajući, uvažene kolege poslanici, poštovani građani Crne Gore,

Ne bih imala puno da dodam u odnosu na ono što je rekla uvažena koleginica Tanasijević, ali eto, s obzirom da radim na Pravnom fakultetu Univerziteta Crne Gore i da sam tamo već 13 godina i da sada vodim četrnaestu generaciju studenata, želim da istaknem da sam u 90% slučajeva upoznata sa svim studentima koji sada polažu ispite po starom sistemu studiranja, i smatram da tim ljudima treba dati zaista podršku. I nadam se da će oni iskoristiti pruženu šansu koja im se daje, jer treba imati u vidu da je veliki broj tih studenata upisivao studije u vrijeme kada su vladale sankcije u državi, čak i neki kada je bilo ratno stanje i da zaista su u međuvremenu su ti

ljudi oformili svoje porodice, da se zaista sada i kao zaposleni ljudi staraju o svojim porodicama i da iz tog razloga možda treba imati razumijevanje, a ja se iskreno nadam i vjerujem tim ljudima da će prvenstveno iz odgovornosti prema sebi, svojoj porodici, odgovornosti prema nama i pruženoj šansi umjeti da ovo iskoriste i da daju konačne rezultate i da više neće imati potrebe da se izglashava ovakav Predlog izmjene i dopune zakona. Socijaldemokratska partija podržaće ove izmjene i dopune zakona. Hvala.

PREDŠEDAVAJUĆI ŽELJKO ŠTURANOVIĆ:

Zahvaljujem.

Da li još neko želi riječ? Ne.

Mogu li da zaključim raspravu? Hvala vam.

Završna riječ - kolegistica Branka Tanasijević. Izvolite.

BRANKA TANASIJEVIĆ:

Hvala lijepo.

Želim da kažem da ono je pomenuo kolega Perić, da je on potpuno u pravu. Činjenica je da je ovo zakonsko rješenje bilo prethodno dio amandmana koji su raspravljani u julu u Skupštini Crne Gore. Oni su bili prihvaćeni konsenzusom potpunim, kao što će biti i ovo prihvaćeno, i postali su sastavni dio teksta Zakona o visokom obrazovanju koji je povučen iz skupštinske procedure. Da bi se omogućilo studentima da nastave školovanje, onda smo pristupili izmjeni Zakona o visokom obrazovanju, i to je bio način da im se omogući da oni završe svoje školovanje. Znači, nijesu se oni obratili samo Klubu DPS-a. Klub DPS-a i kolegistica iz SDP-a, mi smo predlagači, ali svi mi znamo da su se oni obratili svim klubovima i da su praktično svi poslanici bili u kontaktu sa studentima. To ne smatram kao

profesor, važnim. Vrlo je bitno ono što je rekla koleginica Vuksanović, ne ko je izašao u susret, jer ćemo to uraditi svi. Niko nema rezervu prema tome, nego da ti studenti zaista u naredne dvije godine pokažu da je šansa koju smo im dali iskorišćena na pravi način. Prema tome, još jednom koristim priliku da pozovem studente da iskoriste pruženu priliku i da u naredne dvije godine pokažu da su osobe koje zaslužuju da budu akademski građani. Čak smatram da bi bilo i dobro da pratimo njihovo napredovanje, i da preko matičnog odbora imamo makar jednom u pola godine Izvještaj koliko je studenata uspjelo da za to vrijeme završi ono što je započelo.

Na kraju, da i Skupština Crne Gore poslije te dvije godine dobije potpunu informaciju koliko je studenata uspjelo da završi započete studije. Hvala lijepo.

PREDŠEDAVAJUĆI ŽELJKO ŠTURANOVIĆ:

Hvala vama.

Prije nego što pređemo na glasanje samo jedna napomena.

Dakle, sastavni dio Predloga zakona o kome ćemo sada glasati jeste i jedan amandman Zakonodavnog odbora koji je prihvaćen od strane predstavnika predlagača i koji je samim tim sastavni dio Predloga.

Poštovane kolege, pristupamo glasanju. Ko je za, protiv, uzdržan?

Prvo ćemo glasati o Predlogu zakona u načelu, naravno.

Zaključujem glasanje, ukupno je glasalo 59 poslanika, svih 59 su bili za Predlog zakona.

Naša je procedura takva da, bez obzira što nije bilo amandmana, izuzev ovog jednog o kome sam govorio Zakonodavnog odbora koji je prihvaćen, sada moramo opet glasati, ovoga puta o Predlogu zakona u cjelini.

Izvolite.

Zaključujem glasanje. Ukupno je glasalo 59 poslanika, I, kao i kada je u pitanju Predlog zakona u načelu, svih 59 je prihvatilo i Predlog zakona u cjelini.

Zahvaljujem.

Prelazimo na posljednju tačku dnevnog reda za danas, **Izbor i imenovanja**.

Podsjećam da je Administrativni odbor predložio da se Zoran Miljanić razriješi dužnosti člana Odbora za antikorupciju, a Mladen Bojanić izabere za člana Odbora.

Pošto smo konstatovali ostavku kolege Miljanića, treba da se izjasnimo samo o predlogu za izbor člana Odbora za antikorupciju.

Dakle, stavljam na glasanje Predlog odluke da se za člana Odbora za antikorupciju izabere kolega Bojanić.

Izvolite.

Zaključujem glasanje. Ukupno je glasalo 60 poslanika, 57 za predlog, tri protiv, uzdržanih nije bilo, pa objavljujem da je Predlog odluke usvojen i da je za člana Odbora za antikorupciju izabran Mladen Bojanić.

Poštovane kolege, na ovaj način smo završili današnji radni dan. Vidimo se po dogovoru sutra u 13 h u Podgorici.

Hvala vam.

09.10.2013. u 16.10 h

PREDŠEDNIK RANKO KRIVOKAPIĆ:

Poštovani poslanici 25. saziva Skupštine Crne Gore, nastavljamo prvu sednicu jesenjeg zasijedanja u 2013. godini, uz veliko izvinjenje za veliko zakašnjenje. Ali bili smo produktivni, radili smo sve vrijeme u pokušaju da postignemo najširi mogući konsenzus, ali u svakom slučaju da imamo što manje direktnog protivljenja rješenjima do kojih smo došli. Tako da pauza za Kolegijum nije postojala, možda 15-ak minuta od 12 sati, ali za vas jeste i zato se izvinjavam, ali i to je parlament, čak je to dominantno parlament - dogovaranje, želja da se dogovaramo i da dođemo do rezultata. Taj pomak smo napravili, ne u potpunoj formi kako uvijek do sada smo uspijevali oko Poslovnika, ali je specifična materija, koja je u stvari ustavna materija sa svojim reperkusijama na Poslovnik, pa je neđe tu izgovor. Nije klasična poslovnička materija, nego je već operacionalizacija novih ustavnih ovlašćenja Parlamenta, i tu je teže, jer tako značajne stvari ponekad imaju i teži model implementacije. Ali, pomjerali smo granicu od juče do danas, da imamo jedan predlog sa amandmanima koji su u stvari poboljšanje teksta verzije dva.

Tu je manje-više potpuna saglasnost, u tom poboljšanju, uz činjenicu da su predlagači prvog rješenja, a to su klubovi poslanika Demokratskog fronta, Socijaldemokratske partije, Bošnjačke partije, Klub poslanika četiri partije, sa izuzetkom Pozitivne, ova prva četiri kluba od pet koji su bili povukli svoj predlog i time otvorili mogućnost da se oko predloga dva dogovaraju, da u njemu napravimo konačnu verziju. Kolega Bojanić će reći kasnije stav Pozitivne o tome. Pri tom su, uz političku spremnost i dobronamjernost kolege iz Demokratskog fronta pristale da ne glasaju protiv rješenja, iako su i

dalje insistirali na rješenju koje je bilo predloženo, da se uzdrže od glasanja da bi time otvorili prostor za tu konsensualnost, odnosno neprotivljenje u konačnom iskazu da taj dobar duh neosporavanja, ako nije već i podrške, sačuvamo.

Suštinski su se desile nekolike promjene, ostaje podjela nadležnosti na Ustavni odbor i na Odbor za politički sistem, pravosuđe i upravu, kao nadležni odbor za druge stvari iz te oblasti. Napravili smo dogovor da predstavnici manjinskih naroda dobiju jedno mjesto, oročeno mjesto dok traje izborni proces u pravosudno-tužilačkom sistemu u Odboru za politički sistem, pravosuđe i upravu, i time taj debalans koji postoji i koji je bio jedan od razloga, izbjegnemo. Jedan od razloga dvije odluke.

Dobili smo razrješenje Ustavnog odbora od dogovora, nijesmo više obavezani jer se odustalo od tog dogovora oko Ustavnog odbora, tako da nije sporan dogovor nego se od dogovora odustalo.

I model koji je predložio kolega Kaluđerović, da jasnije ubacimo mjesec dana rokove između glasanja, model ponovljenog glasanja u drugom krugu da bismo nekako dali šansu da poslije dosta komplikovane i teške izborne procedure za tužioca damo onome ko ima najviše glasova šansu da izađe još jedanput pred nas, došli smo do nečega što predstavlja dogovor velike većine u ovom parlamentu uz ne direktno protivljenje, neslaganje, ali ne glasanje protiv Demokratskog fronta.

Ostao je stav Pozitivne koji će kolega bolje prenijeti nego što bih ga ja prenio, jer ima svojih specifičnosti.

U konačnom, dogovor je da na predlogu 2. sa amandmanima koje ste dobili glasamo bez rasprave, sa mogućnošću da predstavnik kluba u tri minuta iznese svoj stav đe postoji potreba.

Ići ćemo od manjih ka većim. Ovo je mjera dogovora da ispunimo svoju obavezu i krenemo u proceduru znavljanja sudsko-tužilačkog sistema i time nova ustavna ovlašćenja Parlamenta efektuiramo.

Nadam se da sam prenio osnovni utisak, uvijek se nešto propušti, ali mislim da je to osnovni utisak koji je trebalo prenijeti i objasniti zašto smo toliko stajali, ali smo aktivno radili.

Možemo li krenuti ovim redom kako sam najavio?

Da li želi neko iz Bošnjačke stranke? Ne želi.

Iz kluba četiri partije?

Izvolite, kolega Popoviću.

ANDRIJA POPOVIĆ:

Poštovana Skupštino, uvažene građanke i građani Crne Gore i crnogorske dijaspore,

Interesuje me šta se događa sa dva amandmana koja sam podnio i koje je juče usvojio Odbor za politički sistem, pravosuđe i upravu. Da li će se o njima raspravljati u pojedinostima i da li će to danas ići na ovom zasijedanju, jer nijesam shvatio što se desilo sa tim amandmanima? Od toga će zavisiti, normalno, kako će se Liberalna partija izjasniti o svemu ovome. Hvala.

PREDŠEDNIK RANKO KRIVOKAPIĆ:

Precizno, vaši amandmani su podnijeti u skladu sa procedurom i oni su u proceduri. Ono što je politički stav sa Kolegijuma, ako me pitate, da oni nemaju ni blizu konsenzualnost jer u ovom trenutku mijenjamo Poslovnik, da nemaju ustavnu uslovljenost kao što je u slučaju sudstva i tužilaštva i da pokušamo da održimo naš osnovni dogovor da se Poslovnik mijenja

konsenzusom. Znači, nije se ulazilo u njihovu kvalifikativnost nego se ulazilo u njihovu političku spremnost, imajući u vidu želju da očuvamo dogovor oko Poslovnika kao onoga što uređujemo naše odnose u najvećoj mogućoj mjeri, znači konsenzus u najvećoj mogućoj mjeri.

Tako da je to samo u političkoj ravni razmatrano, nije se ulazilo u meritum, u sadržaj, na Kolegijumu, a oni su u proceduri i o njima će se glasati i o njima možete da se izjasnite kada budemo došli u pojedinosti. Možete i sada da iskoristite tu priliku da kažete da ne bismo poslije otvarali isto, što bi se reklo, pa možete sada iskoristiti priliku i saopštiti svoj stav. Izvolite.

ANDRIJA POPOVIĆ:

Da podsjetim, na 10. sjednici prvog redovnog zasijedanja, 23. jula ove godine, Liberalna partija je podnijela Prijedlog odluke o izmjenama i dopunama Poslovnika Skupštine Crne Gore, u dijelu izvođenja državne himne na konstitutivnoj sjednici novog saziva, zatim na prvoj sjednici redovnog zasijedanja, proljećnjeg i jesenjeg, kao i obavezu da se ubuduće prva sjednica proljećnjeg i jesenjeg zasijedanja održava u našoj Prijestonici, Cetinju. To je do sada bila tradicija, ali naravno to bi od sada bila i obaveza. Glasanje je 23.07. bilo neregularno. Da vas podsjetim, 40 poslanika, odnosno poslanica je glasalo za Prijedlog odluke, jednom poslaniku nije radila tastatura, koji je rekao da isto to podržava. Dakle, taj dan je taj Prijedlog odluke o izmjenama i dopunama Poslovnika Skupštine dobio apsolutnu većinu, imao je 41 poslanika. Naravno, nijeste dozvolili da se to ponovo ustanovi, tako da danas Liberalna partija i ja tražimo samo ono što smo već verifikovali 23. jula, da to danas potvrdimo, da se ti amandmani izglasaju na ovaj Poslovnik. Hvala.

PREDŠEDNIK RANKO KRIVOKAPIĆ:

Hvala vama.

Bilo je još zahtjeva da se mijenja amandmanski Poslovnik i želja na samom Kolegijumu. Dogovor je da sav taj paket ide u nekom drugom turnusu, ovdje ide samo ono što se tiče ustavne implementacije naših obaveza. Rekao sam sudsko-tužilački sistem ide u izmjene Poslovnika, ima još nekih izmjena koje se predlažu, svrsishodnih ili manje svrhovitih, ali to se ostavlja za kasnije, pa bih i vama to sugerisao, uz onu osnovnu naznaku želje da to bude konsenzualnost i u tom drugom krugu. Ali, glasaće se svakako, to je pravo koje imate i koje vam ne može niko uskratiti.

Čuli smo jedan klub. Sljedeći je Klub poslanika Pozitivne.

Izvolite, kolega Bojaniću.

MLADEN BOJANIĆ:

Zahvaljujem, predsjedniče Skupštine.

Uvažene kolege, kao što rekli, mi nećemo podržati predlog koji će se danas naći na stolu. Mi smo bili potpisnici drugog predloga, odnosno amandmana ili promjena Poslovnika. Kolege koji su bili potpisnici sa nama, iz njihovih razloga, ne ulazeći u to, povukli su taj predlog, a mi smo ostali pri tome. Objasniću, u nekoliko rečenica, zašto smo i dalje pri našem predlogu da Ustavni odbor bude taj koji treba da bude nosilac svega ovoga. Iz prostog razloga, podsjetiću na činjenicu da je Ustavni odbor bio nosilac svih nedavno usvojenih ustavnih promjena.

Takođe, na Ustavnom odboru je postignut ključan politički dogovor o načinu izbora visokih funkcionera u pravosuđu, odnosno tu je utvrđeno dvije trećine, odnosno deblokirajući mehanizam od tri petine. Nama se čini da je

logičan slijed događaja da Ustavni odbor nastavi da radi po tom pitanju, odnosno da bude ključni skupštinski odbor u sprovođenju i primjeni tih odluka. Smatramo da Ustavni odbor treba da preuzme i svu odgovornost u ime Skupštine za konkretna personalna rješenja po pitanju predloga za visoke funkcionere u pravosuđu. Ostaćemo pri tom našem predlogu, odnosno njega neće ni biti, ali nećemo dati saglasnost, bićemo protiv ovog predloga koji je ostao danas na glasanju. Zahvaljujem.

PREDŠEDNIK RANKO KRIVOKAPIĆ:

Hvala, kolega Bojaniću.

Da li neko želi iz Socijaldemokratske partije? Ne želi.

Iz Socijalističke narodne partije kolega Kaluđerović. U načelu smo sada, kolega Kaluđeroviću.

Izvolite vi, kolega Damjanoviću.

ALEKSANDAR DAMJANOVIĆ:

Zahvaljujem, predsjedniče.

Poštovana Skupštino, poštovani građani,

Govorim ispred Kluba poslanika SNP-a, a i kao predlagač ove odluke o kojoj treba da glasamo, tako da bude potpuno jasno. Jedan sam od predlagača, odnosno inicijator i zahvalnost kolegi Simoviću koji je potpisao ovaj predlog odluke koji je ovdje na stolu.

Ono što želim ovdje da kažem jeste da, kada eliminišemo ove male razlike koje su bile na kolegijumu u odnosu na to koji odbor će odraditi ozbiljan posao koji mu predstoji, mi smo danas na jedan dan od stupanja na snagu seta zakona koje smo uskladili sa Ustavom, koji sutra stupaju na snagu. Parlament pravovremeno i blagovremeno radi svoj dio posla,

priprema uslove da postupak imenovanja, odnosno dobijanja novog državnog tužioca, novog predsjednika Vrhovnog suda, novih sudija Ustavnog suda bude ubrzan zato što je, čini mi se, kao rijetko kada Skupština uradila svoj dio posla ozbiljno i blagovremeno i stvorila ili stvara sve preduslove za ovaj izbor. Dakle, da poručim onima koji su očekivali, a koji se nalaze na tim funkcijama, da će ovo trajati u nedogled. Uslovi su stvoreni i defakto od sutra, ako ovo danas privedemo kraju kako treba, mi možemo da uđemo u fazu iniciranja i predlaganja ovih kandidata.

Ono što je bila srž naših razlika na kolegijumu jeste nešto što su bili moji stavovi kada sam i predložio i inicirao ovu odluku koja se u jednom dijelu razlikovala od inicijative predsjednika parlamenta, uz zahvalnost predsjedniku parlamenta što je doveo do nekog maksimalno mogućeg konsenzusa na kolegijumu, nakon višečasovne rasprave, i uz zahvalnost kolegi Rifatu Rastoderu, predsjedniku Odbora za politički sistem, koji je juče omogućio kvalitetnu i iscrpnu raspravu na Odboru oko dva predloga koja su bila paralelno tu. Dakle, pet suštinskih razloga, kolege, zašto sam predložio ovo rješenje i zašto mislim da je ovo rješenje bolje. Zajednički će ovaj plenum donositi krajnje odluke. Pitanje je samo kako stići do tih predloga ovdje u plenumu. Pet razloga.

Prvo, Odbor za politički sistem, pravosuđe i upravu je matični odbor će se razmatraju svi zakoni koji dolaze iz oblasti pravosuđa. Odbor koji razmatra, bio sam član toga odbora u prošlom sazivu, izvještaj o radu tužioca, izvještaj o radu Sudskog savjeta i nema drugog odbora koji ovaj posao može resorno da radi osim ovaj odbor.

Drugo, u tom odboru je, govorim kao opozicioni poslanik, odnos snaga vlasti i opozicije 7-6. U Odboru za ustavna pitanja je odnos snaga 8-5, tako

da je normalni opozicioni impuls da se zalažem za rješenje gdje ima više opozicionih kolega.

Treći razlog jeste da je i Odbor za politički sistem juče razmatrao ova dva predloga i podržao predlog koji sam inicirao, a nije dao podršku drugom predlogu. Dakle, u formalnom smislu, iako su dva predloga bila ravnopravna, stekli su se uslovi da se izjašnjavamo o predlogu koji sam podnio.

Četiri, ono što nikada neću prihvatiti, i niko iz SNP-a, jeste podjela u ovom parlamentu na elitne i manje elitne poslanike. Podjela na elitne i manje elitne odbore, iako predsjedavam Odborom koji je veoma važan. Ali, nikad ga neću staviti ispred bilo kojeg odbora, niti ću ikada reći da su u jednom odboru tamo mnogo bitniji i važniji poslanici nego što su u odboru ovamo. To je četvrti razlog.

Peti razlog, idemo u pravcu decentralizacije odbora, i odlučivanja o kadrovima u Parlamentu. To je nekada radio Administrativni odbor sam, sada ona nadležnost koju odbor ima u smislu resornoga i resorne nadležnosti se prenosi i na način da se tamo i biraju kandidati, pa se u Odboru za ekonomiju, finansije i budžet definiše izbor kandidata za onu materiju koju odbor pokriva, kao što je Centralna banka. U Odboru za bezbjednost njegova nadležnost, evo sad Odboru za politički i njegova nadležnost. Dakle, pet čini mi se, potpuno jasnih i preciznih razloga koji su me vodili da ovo predložim. Ne kažem da se nije moglo na drugačiji način, ali tamo preteže samo jedan jedini razlog, a to je politika. A ovdje uz politiku uzimajući u obzir i ovo što je govorio predsjednik oko dogovora, apsolutno i neka se i to zna, ovdje uz politiku imate i pet suštinskih razloga koji jesu ključni razlozi, koji vode i rad ovog parlamenta. Hvala vam.

PREDŠEDNIK RANKO KRIVOKAPIĆ:

Hvala Vama.

Idemo dalje. U ime Demokratskog fronta kolega Danilović. Izvolite.

GORAN DANILOVIĆ:

Uvaženi građani, gospodine predsjedniče, kolegkinice i kolege,

Odmah da se dogovorimo, od mene ne očekujte istorijski govor ovim povodom. Imam nešto manje značajne razloge zbog kojih sam odlučio da u ime Kluba poslanika DF-a povučem razlog od toga, da ćemo ovim nešto srušiti ili izgraditi.

Svi vi koji ste mi bili kolege na Kolegijumu, znate da sam vam vrlo decidno saopštio razloge zbog kojih smo bili za svoj predlog. Do juče je taj predlog imao formalnu većinu. Podržali su ga svojim potpisima predsjednici još četiri kluba poslanika, i mi smo imali više od 41-nog. U međuvremenu DPS je ustupio jedno mjesto jednom predstavniku partija koje nijesu bile zastupljene u Odboru za pravosuđe i upravu, i mislim da ste uradili dobru stvar. Mislim da vam to mjesto viška nije ni pripadalo i da je tek sad pravilna raspodjela. Zbog toga što su oni dobili to pravo, a juče korektno bez tog prava podržali našu inicijativu, mi smo povukli svoj predlog da o njemu ne glasate, jer on nije kompletan, i on više nema ni formalnu većinu. Donekle je ovo zadovoljilo i kolege iz SDP-a, rekao bih dovoljno da oni mogu podržati kompromis. A mi ne želimo da rušimo ono načelo da se dogovaramo konsenzusom oko promjena Poslovnika, čak i kad ide na štetu kvaliteta. Mislimo da je naš predlog bio kvalitetaniji, i ja ću tu istorijski dio govora zaustaviti. Mislimo da je naš predlog bio kvalitetniji. Ali, neće se zapaliti kuća, kad i ovo prođe. Imamo podjednako povjerenja i u naše članove Odbora za ustavna pitanja i Odbora za pravosuđe. Bićete svjedoci na kraju,

da ćemo kvalitetno učestvovati u raspravama. Na kraju svih krajeva 20 poslanika DF-a vas čeka ovdje u Plenumu da o svemu odlučimo 2/3-ski, odnosno, 3/5-ski, tako da ne podižemo značaj odborima tamo gdje ne treba. Kad nam basta već da ih spustimo tamo gdje treba.

Uvažene kolegice i kolege još jedanput, nijesmo ljuti zbog toga što je u međuvremenu napravljen kompromis, samo ne želimo da damo preimućstvo vašem predlogu glasajući za njega, jer mislimo da je gori od našeg predloga. Zbog toga ćemo se uzdržati, a imamo i još jedan valjan razlog. Bilo bi to da smo ljuti na kolege iz Bošnjačke stranke ili grupe poslanika od četiri, zato što su se oni dogovorili, upravo ne. Zato što su se oni dogovorili, i zbog toga što će i oni imati prilike u radnim tijelima da o ovome odlučuju, mi ćemo biti uzdržani. Vjerovatno bismo u drugoj situaciji bili vrlo drage volje protiv, jer kad DPS zdušno podrži jedan predlog da je bolje da odlučuju gdje je tješnije, gdje je 7:6 nego gdje je 8:5, meni je jasno da osam nije što je nekad bilo.

Uvažene kolegice i kolege u svrhu ovoga osam, i u svrhu ovoga pet, i u svrhu toga što je svima vama jasno gdje smo krenuli i gdje smo se zaputili, mi ćemo biti uzdržani, a poslovničke promjene neka su sa srećom.

PREDŠEDNIK RANKO KRIVOKAPIĆ:

Hvala, kolega Daniloviću.

Kolega Simović, izvolite.

MILUTIN SIMOVIĆ:

Hvala.

Evo, i ja bez namjere da danas držim ovdje povodom usvajanja Poslovnika istorijske govore, bez namjere da prebrojavam jučerašnje većine

koje su bile na papiru u odnosu na ono što će biti danas rezultat glasanja povodom ovog pitanja, ali sa potrebom da ipak ukažem, šta je bio cilj Kluba poslanika Demokratske partije socijalista kada je ova tačka dnevnog reda bila predmet našeg zajedničkog razmatranja.

Naš cilj je bio da sačuvamo dobru praksu koja je bila u ovome parlamentu, da se Poslovnik Skupštine usvaja jednoglasno. Da to bude rezultat našeg zajedničkog konsenzusa, jer Poslovnik je naš kućni red, dokument koji upućuje nas na procedure za naše odgovornosti i naše da kažem, nadležnosti i na skupštinskim odborima i na plenumu Crne Gore.

Drugo, smatrali smo da tu dobru praksu treba zadržati povodom i ovog pitanja, važnog pitanja, ali i za sva ostala pitanja koja budu iz naslova Poslovnika Skupštine Crne Gore. I danas možemo kazati da se taj cilj, taj trud koji je uložila Demokratska partija socijalista u prethodnim danima u najvećoj mogućoj mjeri isplatio. Došli smo do najšireg mogućeg konsenzusa uz žaljenje što to nije puni konsenzus, uz žaljenje što ima uzdržanih povodom ovog pitanja, i uz žaljenje što ima onih koji će biti, naših koleginica i kolega koji će biti protiv predloga koji je ostvario najveći mogući konsenzus.

Povodom ovog pitanja, konkretnog pitanja, dakle, oko određivanja odbora koji će imati važnu nadležnost, koji će sprovoditi određene radnje, pred radnje, tako bi ih označio u izboru Sudskog savjeta, Tužilačkog savjeta, Vrhovnog državnog tužioca i pet sudija Ustavnog suda, smatrali smo da princip decentralizacije ima određene prednosti u odnosu na dosadašnja rješenja u našem Poslovniku koja su značila da Administrativni odbor ima ukupnu nadležnost nad ovim pitanjima.

I dozvolite, siguran sam da ovo mišljenje saopštavam u ime svih kolega, koleginica u ovom Parlamentu, da to ne radimo iz razloga što je Administrativni odbor do sada loše radio svoj posao, naprotiv. Jednako to

važi i za predsjednika Administrativnog odbora i za sve članove Administrativnog odbora nezavisno da li dolazili iz opozicije ili iz vlasti. Ponavljam, Administrativni odbor i u ovom Sazivu i u prethodnim sazivima tu svoju nadležnost je radio odgovorno i časno. Smatramo da taj princip decentralizacije ima određene prednosti i evo, kazaću koji su osnovni motivi bili, zbog čega smo smatrali da Odbor za politički sistem, pravosuđe i upravu ima određene prednosti da obavlja te radnje u izboru članova Sudskog savjeta, Tužilačkog savjeta, Vrhovnog državnog tužioca. U tome je glavni razlog bio što taj odbor razmatra i usvaja Izvještaj i Sudskog savjeta i Tužilačkog savjeta. I smatrali smo da je dobro da taj odbor i ove radnje ima u svojoj nadležnosti.

Takođe smo smatrali da Ustavni sud, jer Ustavni odbor je dobro rješenje da ima nadležnosti u izboru sudija, dijela sudija Ustavnog suda. I smatramo da smo time ispoštovali princip decentralizacije, a da smo zadržali nadležnosti Matičnog odbora, odnosno Odbora za politički sistem, pravosuđe i državnu upravu.

Uostalom, plenum će o svim ovim rješenjima odlučivati. Konačni sud o svim tim predlozima koji budu dolazili sa jednog, odnosno drugog skupštinskog odbora, konačni sud će davati plenum Skupštine Crne Gore.

Takođe, Demokratska partija socijalista je sa željom, sa najboljom mogućom namjerom da poboljša reprezentativnost tog odbora, Odbora za politički sistem, pravosuđe i upravu nesebično ustupila i jedno mjesto predstavniku partija manjinskih naroda, iz korpusa manjinskih naroda. Mi smatramo da to nije ništa novo, ali smatramo da time taj odbor poboljšava svoju reprezentativnost. Smatramo da je ovo, na kraju, rješenje koje u ovom trenutku obezbjeđuje najširi mogući konsenzus, da je ovo rješenje

odgovornog i principijelnog odnosa u odnosu na ovo pitanje koje je zaokupilo našu pažnju u prethodnim danima.

Hvala vam.

PREDŠEDNIK RANKO KRIVOKAPIĆ:

Hvala vama.

Poslanik Milutin Simović je podnio amandmane koji su usaglašeni na Kolegijumu, ali svejedno postaju sastavni dio Predloga odluke o izmjenama i dopunama Poslovnika Skupštine Crne Gore. To su četiri amandmana, oni su sastavni dio te odluke, o njima ne glasamo.

Čuli ste obrazloženje kolege Popovića za njegova dva amandmana, shvatio sam da on insistira da se i dalje o njima izjašnjavamo. Ja sam rekao što je tu mišljenje, ne problem, problema nema, jer amandmani su sasvim formalno u redu, za nekoga i suštinski, ali je dio konsensualne atmosfere bio da oko pitanja će nemamo direktne ustavne obaveze ne idemo u izmjene nikako bez našeg kućnog reda koji je potpuno usaglašen. Ovaj dio ustavnih obaveza je nešto iznad nas, nešto sasvim novo, ali u ovom slučaju je pravo poslanika da to traži, ja moram staviti na glasanje njegove amandmane.

Stavljam na glasanje amandman 1 kolege Popovića.

Za, protiv, uzdržani? Izvolite.

Izvolite, kolega Popoviću.

ANDRIJA POPOVIĆ:

Shodno Poslovniku, tražim izjašnjavanje prozivkom.

PREDŠEDNIK RANKO KRIVOKAPIĆ:

Trebalo bi 10 poslanika, to je praksa koja bi formalno morala biti ispoštovana, jer većina traži da to bude 10. Vidjećete na ekranu, a možete tražiti i izvod, pa ko to ne bude zadovoljavajuće, vi tražite ponovo glasanje prije nego što ja objavim rezultate, a pitaću vas. Možemo li tako?

ANDRIJA POPOVIĆ:

Znam, znam, član 113 Poslovnika, ali mislio sam da ćete biti tolerantni pa ćete reći može i jedan, a ne 10 da tražimo.

PREDŠEDNIK RANKO KRIVOKAPIĆ:

Bio bih, moram reći, u principu, a u ovom slučaju neću objaviti glasanje dok vi na kažete da je u redu.

ANDRIJA POPOVIĆ:

Hvala.

PREDŠEDNIK RANKO KRIVOKAPIĆ:

Sačekaćemo da se vi pogledate i da to objavimo .

Stavljam na glasanje predlog amandmana 1.

Proceduralno, kolega Simović. Izvolite.

MILUTIN SIMOVIĆ:

Normalno da se radujem amandmanu koji predlaže kolega Popović. Svoj odnos prema tom amandmanu pokazao sam prošli put kad smo bili u prilici da glasamo o amandmanu uvaženog poslanika Popovića, glasao sam za.

Na kolegijumu smo imali ovu temu i kazali smo da na tragu tog traženja najšireg mogućeg konsenzusa po svim pitanjima, da je dobro da pokažemo određeni nivo spremnosti da sačekamo trenutak koji obezbjeđuje taj najširi mogući konsenzus. Dobili smo uvjerenja od gospodina predsjednika Skupštine da će u komunikaciji sa svim klubovima, u komunikaciji sa predlagračem ovog amandmana, napraviti se dodatni napor, kao što smo ga činili povodom ovog prethodnog pitanja, u dostizanju tog širokog konsenzusa. U odnosu na taj dogovoreni odnos povodom ovog pitanja, sada imamo proceduralna očekivanja predlagrača amandmana i, rekao bih, nedovoljnu upornost predsjedavajućeg u traženju tog šireg konsenzusa. Ja molim još jednom da se o tome razmisli, ako dođe do glasanja o istoj stvari, poslanici ne mogu različito glasati.

Dakle, molim, da se razmisli još jednom da li da ovo bude predmet glasanja. Prosto, ukazujem na ono što su bili tonovi koji su se čuli na kolegijumu. To nije bilo ni juče ni prekjuče, to je bilo prije pola sata.

PREDŠEDNIK RANKO KRIVOKAPIĆ:

To je tako, ali to su i činjenice. Mislim da ovaj parlament više nema nijedan klub koji u cjelini ne poštuje simbole, napravili smo velike pomake, tako da mislim da treba ostaviti vremenu, a ne Poslovniku da se time bavimo. Mislim da je to dobra tradicija koju treba stvoriti, a ne nametnuti.

Kolega Daniloviću, izvolite.

GORAN DANILOVIĆ:

Uvažene kolegice i kolege, kao i prošli put, s odgovornošću nekog ko predstavlja heterogen politički subjekt u kojemu o kvalitativno različitim stvarima kvalitativno različito mislimo ali se ljudski i demokratski

dogovaramo, naš stav da budemo protiv ili uzdržani ovoga što je sada na dnevnom redu proizilazi iz stava da se oko ovoga nijesmo dogovorili. Poštujemo one u našem klubu koji nemaju ništa protiv ovih izmjena, ali poštuju i oni nas. Ako vi mislite da će neko iz parlamentarne većine s vremena na vrijeme ovakvim provokacijama isprovocirati Demokratski front, griješite.

Jednostavno rečeno, poštujemo pravila i međusobno se poštujemo i uvažavamo. Mislim da je i kolegama bilo jasno da ovo nema podršku. Mislim da bi pravi odgovor bio da smo se dogovorili da se uzdržimo kad je ovo u pitanju, ali s obzirom da dogovora...da će biti različitog glasanja, mi ćemo dopustiti ljudima da glasaju protiv ili uzdržano, jer dogovor i konsenzus bilo koje vrste i bilo koja većina oko ovoga postignuta nije.

Hvala.

PREDŠEDNIK RANKO KRIVOKAPIĆ:

Život je takva kategorija, ali mislim da dogovor važi. Nadam se da mi vjerujete, a kolega Bulatović me je najčešće optuživao za ove simbole kao tvorca. Mislim da je vrijeme tu mnogo pomoglo Crnoj Gori, da treba dati još malo vremena svima nama da to rješavamo procesom, a ne odlukom.

Stavljam na glasanje. Odmah da kažem, ja ću se uzdržati, da bi znali kako ću ja glasati. Izvolite.

Mogu li zaključiti glasanje?

Glasalo je 65 poslanika, za 42, 15 protiv, osam uzdržanih. Konstatujem da je predlog amandmana 1 usvojen.

Stavljam na glasanje amandman 2. Izvolite.

Hvala vam. Glasalo je 65 poslanika, 42 za, 16 protiv, sedam uzdržanih. Konstatujem da je amandman 2 prihvaćen.

Izvolite.

ALEKSANDAR DAMJANOVIĆ:

Zahvaljujem se kolegama koji su ostali dosljedni i nijesu podržali nešto što nije imalo podršku i saglasnost na kolegijumu. Hvala i kolegama koji su glasali po svojoj savjesti iako su napravili danas problem Parlamentu. Međutim, zbog poštovanja duha dogovora na Kolegijumu i zbog poštovanja programskih principa Socijalističke narodne partije Crne Gore koja je rekla da će poštovati sve ono što je u Ustavu, pa i himnu, a zalagaće se za promjenu teksta te himne, jer mi imamo u našem programu takvo zalaganje jedini, ja ću u skladu sa članom 147, kao jedan od potpisnika, povući Predlog odluke o Poslovniku. Zahvaljujem.

PREDŠEDNIK RANKO KRIVOKAPIĆ:

Hvala Vam.

Pošto nemamo predlog odluke, a amandmani ne mogu biti, amandmani nijesu osnovni tekst, znači oni nemaju svoju važnost, nemaju biti sastavni dio čega. Mi ovdje konstatujemo da nema više odluke o proceduri. Ja ću sazvati sutra Kolegijum ponovo, da vidimo kako ćemo dalje. Moram da konstatujem, sa žaljenjem, da sad već mogu i sa nekim vražjim autoritetom, ako tako mogu reći, da mi je vrlo interesantno da oni koji su dugo oponirali toj zastavi, koji nijesu glasali za tu zastavu sad je učeruju na silu u Parlament. Mislim da toj zastavi ne treba ni sila, ni prisila da bi bila zastava ovog naroda. Ovakvim načinom pokušavamo da nešto što treba da bude baština i emocija svih nas bude odluka na brzinu, da ne kažem više od toga, ali i to treba reći. Sasvim ću ponosno reći da sam pisao taj zakon, da

sam tri godine pregovarao da do njega dođe, ali nikad nijesam mislio da to treba raditi na silu.

Hvala vam, vidimo se sutra.

Proceduralno, izvinite.

Izvolite, kolegice Jonica.

Znam da sam prekrišio Poslovnik, ali imam pravo da se bar neki dogovor ispoštuje ovđe. Izvolite.

SNEŽANA JONICA:

Gospodine predsjedniče, dame i gospodo poslanici,

Na moje proceduralno reagovanje ću, da bih skrenula vašu pažnju započeti malo šaljivim tonom, a onda precizirati o čemu se radi. Imam obavezu kao poslanik koji važi za nekog ko podnosi najviše amandmana da se izvinim kolegama što sam ih često mučila da glasaju o mojim amandmanima ili da slušaju obrazloženja, jer sam upravo saznala da amandman može da prođe u tekst zakona i mimo glasanja u ovoj Skupštini. To je bio onaj šaljivi dio priče. Sad vidim da imam punu pažnju.

Dakle, imajući u vidu da sutra stupa na snagu Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o sudovima, imajući u vidu da je SNP-e imao dva amandmana na taj zakon, drugi amandman je prihvatio predlagač, postao je sastavni dio zakona. Na žalost prvi amandman nije prihvatio predlagač, a nije prihvatio ni plenum, a to je amandman koji se odnosi na 2/3 većinu ukupnog broja sudija Vrhovnog suda u kojem se utvrđuje predlog za predsjednika Vrhovnog suda.

Nekim slučajem ili dobrom voljom da unaprijedi pravosudni sistem Crne Gore, nekoga iz službe Skupštine, možda predsjednika Vujanovića ili nekoga trećeg, taj amandman se našao u tekstu koji je objavljen u

"Službenom listu". Mi ne želimo da definišemo odgovornost bilo koga, jer nam to nije bio cilj. Cilj nam je bio, bez obzira na činjenicu da je ovo stvar za koju smo se snažno zalagali i da bi nam bilo jako drago da je ova rečenica zaista u zakonu i da je ovo način na koji se utvrđuje predlog predsjedika Vrhovnog suda, svjesni činjenice, da ako ovo ostane i ne ispravi se, možemo proizvesti posledice po zakonitost procedure koja može biti sprovedena. Molim da se dostavi ispravka "Službenom listu" pravovremeno kako bi zakon koji stupa na snagu bio onakav kakav je usvojen u Skupštini i ako je moglo biti bolji da je ovo stvarno prihvaćeno.

PREDŠEDNIK RANKO KRIVOKAPIĆ:

Hvala Vam.

Ako mi je neki izgovor, nijesam predsedavao tom sednicom, pa ne mogu biti ni dobar sedok, nijesam bio tu, ali hvala Vam na poštenju da izbrišete svoj zahtjev. To se zove principijelno, pošteno ponašanje poslanika, da kažem ovako sasvim direktno. Hvala Vam na tome i to treba dobro zapamtiti i cijeniti.

Kolega Popoviću, izvolite.

ANDRIJA POPOVIĆ:

Ako sam Vas dobro shvatio, ja sam vam ranije rekao više puta, vi ste privatizovali ovu Skupštinu, vaši toliko nekusni komentari stvarno su više prevršili svaku mjeru, ja Vas molim da se ubuduće poslije bilo kog mog izlaganja amandmana, predloga zakona, uzdržite od bilo kakvih komentara. Hvala.

PREDŠEDNIK RANKO KRIVOKAPIĆ:

Ja mogu da vas pobrkam na štetu kolege Damjanovića sa njim, ali javio sam se poslije njega, a ne poslije Vas. Tako da, pričao sam po dogovoru na Kolegijumu, izvinite što vam kažem, na kojem nijeste bili prisutni. Na atmosferi konsenzusa u ovom Parlamentu zbog kojeg smo potrošili i danas dosta vremena i za koji mislim da je bila na kraju negdje i dostignuće i, naravno, pričao sam zbog nečega što imam malo i moralnog prava ako sam pisao taj zakon da o njemu brinem, ali ne na način kako pokušava, nego na način koji sam mislio da je dobar za ovaj Parlament. Sa to malo moralnog prava negdje to važi u politici. Ali nezavisno od toga, sutra da se nađemo na Kolegijumu.

Izvolite, kolega Vukoviću.

MIODRAG VUKOVIĆ:

Uvažni predsjedniče, kolegice i kolege,

Da završimo sjednicu, ali da ne odemo sa različitim osjećanjima šta smo radili, ako smo išta uradili. Nije bilo konsenzusa, ni u najavi kada je prijedlog DPS-a i SNP-a kome su pristupile i ostale stranke u pitanju. Kolege iz Demokratskog fronta su rekle da će biti uzdržane, prema tome, pao je onaj princip, već je u najavi pao princip da poslovničke odredbe mijenjamo opštom saglasnošću u ovom Parlamentu. Pozitivna je rekla javno da će biti protiv, prema tome mi i da smo glasali o Predlogu odluke mi bi je usvojili većinom glasova. Zvali mi to mali i veliki konsenzus, ali Poslovnik poznaje samo parlamentarne većine. Prema tome, nije bilo konsenzusa i usvajanje amandmana kolege Popovića na tekst Poslovnika... (Prekid) tekst odluke je u stvari urađeno kako je bila sva prilika da će biti usvojena i odluka koju smo mi podržali i predložili. Samo da meni bude jasno, vaš je predsjednik kluba

nas obavijestio i na sastanku kluba o svim naporima koje su predstavnici kluba DPS-a radili i u internim konsultacijama sa ostalim šefovima klubova i na Kolegijumu, ali očigledno nijesmo uspjeli. Hvala.

PREDŠEDNIK RANKO KRIVOKAPIĆ:

Kolega Vukoviću, prvi konsenzus koji je pao je konsenzus sa Ustavnog odbora. To je prvi konsenzus koji je pao, đe je bio dogovor da to radi Ustavni odbor, to je prvi konsenzus koji je pao, a onda smo išli u rušenje drugih konsenzusa. Ovo je u redu, to je odraz ukupne političke klime, ali to je prvi konsenzus koji je pao, išli smo dalje, pokušali smo da nađemo drugi konsenzus, mi smo pali i na drugom i na trećem konsenzusu. Danas Parlament ne ispunjava svoju obavezu da krene u proceduru izbora sudskog i tužilačkog sistema, neću reći vlasti, samo je sudstvo vlast po našem Ustavu i to je činjenica, a ovo ostalo su prolazne stvari naših iskustava, dogovora i poštovanja dogovora. To su prolazne stvari. Suštinska stvar da mi nemamo sposobnost da krenemo u ustavnu obavezu izbora koji smo sami tražili 2/3 većinom da ih sprovedemo. To je suštinska poruka danas i to je nešto što sutra već moramo rješavati.

Nema vremena, Kolegijum će biti sutra. Javiću vam kada idemo u sledeći krug, kolega Danilović je htio još jednu riječ i da završimo.

GORAN DANILOVIĆ:

Gospodine Krivokapiću, kad već pojašnjavamo malo slobodnije kroz proceduru, ja ću. Dakle, da - nije postojao konsenzus, ali se Demokratski front obavezao, ako već ne može da podrži nešto što nije bila mjera kompromisa nego prosto pristajanje na vaš predlog da ne glasa, odnosno da glasa uzdržano. Dakle, gospodo da ste vi tako glasali za ono što se nijesmo

dogovorili, da vas nije natjerala izborna kampanja na Cetinju da dokažete višak emocije ne bi smo sad imali ovo što imamo.

Govorim u brk ono što sam rekao i na Kolegijumu. Uostalom ja sam dobro čuo vašeg šefa kluba poslanika prije 10 minuta. Rekao je da razmislimo da li da se glasa. Ja pozvao da se bude uzdržano kad se već nijesmo dogovorili, a vi ste mislili da na jednoj strani promijenimo Poslovnik sa 42 i to je u redu, a na drugoj strani nije dovoljno dvije trećine. Neka ste vi to uradili. Vi na to imate pravo. Mene je čudilo da smo i do sada držali to da se nešto radi konsenzusom. Držali smo vazda zahvaljujući jednom ili dvojici ljudi koji na tom insistiraju.

Vi ste to uradili, neka ste uradili. Ako imate većinu, izglasajte i ovo, samo ne tražite više s nama takvu priču na kolegijumu. Od mene nećete više to dobiti, to vam garantujem, jer ste vi ono što ste željeli, pokušali da sprovedete.

Kolega Damjanović je odgovorio kako je odgovorio. Vidio je kako ste vi držali riječ, pa vam je fino vratio. Ja mislim da vam je to uradio s pravom. Mene ste iznenadili. A to zašto ste to uradili - to vi znate. Mi smo vam rekli, ili ćemo biti uzdržani ili ćemo biti protiv, ne ulazeći u meritum, samo za to što se nijesmo dogovorili, a vi ste uradili kako ste uradili. U redu, možete da završite posao koji ste započeli ako imate većinu. Uzaludno je naše protivljenje. Nema više konsenzusa, završite priču.

PREDŠEDNIK RANKO KRIVOKAPIĆ:

Hvala.

Ovim je prvo zasijedanje, jesenje u 2013. godini, ne baš srećno završeno.

Vidimo se sutra na kolegijumu. Moramo nastaviti da radimo, imamo ustavne obaveze.